

IMPRESSUM

REGINA POETICA

DILIGO LIBER

časopis za promicanje kulture i hrvatske književnosti
te promoviranje domaćih neafirmiranih autora

2.broj, prosinac, 2022. godine, Zagreb
sljedeći broj izlazi u ožujku, 2023. godine

glavna i odgovorna urednica: Kristina Koren Kudelić
obrada: Diligo liber j.d.o.o.

©Sva prava pridržana.

Ni jedan dio ovog časopisa ne smije se, ni u cijelosti ni djelomično reproducirati, pohraniti ili prenositi u bilo kojem elektronskom obliku, snimanjem ili na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu. Strogo zabranjeno preprodavanje ili neovlašteno kopiranje bez prethodnog pismenog odobrenja Nakladnika, uvažavajući sva autorska prava. U suprotnome Nakladnik će postupiti temeljem članka 3.3.2/36 Zakona o autorskim i srodnim pravima.

www.diligo-liber.hr

PREGLED I OBRADA TEKSTA

korektura, redaktura, lektura

PRIJEVOD TEKSTA

na strani jezik

prijevod teksta na strani jezik (španjolski, engleski)

PRIJEVOD TEKSTA

na hrvatski jezik

prijevod teksta na hrvatski sa stranog jezika

(bosanski, srpski, slovenski, engleski, španjolski)

PRIJELOM TEKSTA

prijelom i priprema za tisak u PDF-u

PROBNI TISAK

besplatno

prvi probni je besplatan, svaki naknadni probni tisak

naplaćuje se po važećem cjeniku

VOĐENJE IZDAVAČKOG PROCESA

pribavljanje ISBN-a, CIP zapisa, dogovori s NSK,

dostava probnih primjeraka u NSK

COVER KNJIGE

naslovnica, grafička obrada (po jednoj naslovnici

knjige-covera), izmjene se posebno naplaćuju

GRAFIČKA OBRADA SLIKE C/B

obrada slike, dizajn, grafičko crtanje, cijena ovisi o

veličini slike

GRAFIČKA OBRADA SLIKE U BOJI

obrada slike, dizajn, grafičko crtanje, cijena ovisi o

veličini slike

GRAFIČKA IZRADA STRANIČNIKA

(bookmark)

do 3 idejna rješenja (koncepta) straničnika, po želji
klijenta jednostrani ili dvostrani straničnik, mogućnost
tiska i dostave straničnika (cijena na upit) *dizajn logotipa
nije uključen u cijenu izrade straničnika (isporučujemo u
PDF formatu) tiskamo na upit. cijena ovisi o količini
naklade.

GRAFIČKA IZRADA DIPLOMI, PRIZNANJA

izrada diplomi na svim formatima, po želji klijenta, do 3
idejna rješenja (isporučujemo u PDF formatu) tiskamo na
upit.

GRAFIČKA IZRADA VIZITKI

do 3 idejna rješenja (koncepta) vizitke, po želji klijenta
jednostrana ili dvostrana vizitka, mogućnost tiska i
dostave vizitki (cijena na upit) *dizajn logotipa nije
uključen u cijenu izrade vizitke (isporučujemo u PDF
formatu) tiskamo na upit.

ČESTITKE razne

do 3 idejna rješenja (koncepta), po želji klijenta do 4
strane, mogućnost tiska i dostave (cijena na upit) *dizajn
logotipa nije uključen u cijenu izrade (isporučujemo u
PDF formatu), tiskamo na upit.

POZIVNICE ZA VJENČANJA, ROĐENDANE

i druge svečanosti

dizajn po želji klijenta, obostrano, *dostava nije uključena
u cijenu. tisak ovisi o količini naklade.

KALENDARI

grafička izrada kalendara po želji klijenta, stolni ili zidni,
isporučujemo u PDF formatu, tisak na upit

IZMJENA

svaka izmjena nakon dostavljenog probnog tiska, covera,
kalendara i ostalo naplaćuje se po važećem cjeniku

PLAKATI

razni plakati za marketing, B3 format (32*45 cm), ili po
želji klijenta, idejni dizajn + tisak (za više komada na
upit)

IZRADA LOGOTIPA

izrada po želji klijenta, (vizualni identitet tvrtke nije uključen u cijenu) do 3 idejna rješenja, isporuka u formatu: jpg, png, pdf

OSTALE USLUGE GRAFIČKOG DIZAJNA

Vizualni identitet tvrtke, 3D dizajn, Uređivanje videa, Uređivanje slika, Photoshop *ostalo

ORGANIZACIJA PROMOCIJA IZVAN ZAGREBA

organizacija promocija i ostalih evenata (cijena po događaju), cijena se računa izvan Zagreba u sve gradove Hrvatske, 1,50 kn / 0,20 € po kilometrima u oba smjera.

ORGANIZACIJA PROMOCIJA U ZAGREBU

organizacija promocija i ostalih evenata (cijena po događaju) glazbeni gost NIJE uključen u cijenu.

POSLOVNA SAVJETOVANJA

tečajevi, edukacije (cijena po satu)

ADMINISTRATIVNE USLUGE

- evidencija ulazne i izlazne dokumentacije • provjera formalne ispravnosti ulazne dokumentacije • organizacija nabave • prikupljanje ponuda • likvidacija faktura • slanje i arhiviranje dokumentacije • sastavljanje službenih dopisa • svakodnevna komunikacija s dobavljačima, kupcima, klijentima i kandidatima • pomoć pri izradi tjednih i mjesečnih izvještaja • ostali administrativni poslovi (cijena po satu)

USLUGE FOTOGRAFIRANJA

usluge fotografiranja svih događaja (cijena po satu) fotografije dostavljamo na USB-u.

KNJIŽEVNA RECENZIJA ILI OSVRT

recenzija ili osvrt knjige, predgovor, pogovor, ovisi o karticama teksta, cijena do 1500 riječi po kartici. tekst veći od 1500 riječi iznosi 50 kn po kartici.

TISAK KNJIGE

meki uvez iznad 50 kom, tvrdi uvez iznad 50 kom naklade

<https://diligo-liber.hr/cjenik-usluga/>

"Kad nas ljubav dotakne - svi postajemo pjesnici!"

Platon

*"Pjesnik je uvijek bio onaj koji liječi kod drugih bolesti
od koje i sam umire!"*

Branko Miljković

"Pjesnik može preživjeti, sve samo ne tipfeler!"

Oscar Wilde

*"Umjesto da pjesnik piše poeziju,
poezija piše pjesnika!"*

Branko Miljković

*"Pjesnici počinju živjeti,
tek onda kada umru."*

Ugo Foscolo

Uvijek budi pjesnik, pa čak i u prozi.

Charles Baudelaire

Poezija je ritmičko stvaranje ljepote u riječima.

Edgar Allan Poe

Poezijom se nekada, čak ne ni tako davno, puno stvari govorilo. Od izjava ljubavi, pa sve do izrugivanja vladajućima, ona je uvijek bila sastavni dio života, a bila je zastupljena kao i proza. Danas su stvari nešto drugačije, a ljudi se većinom ponašaju kao da je poezija nekakva dosadna nepoznanica, a pjesme samo dio nekih minulih vremena. Srećom, još uvijek postoje oni koji ju vole i žive te tako senzibiliziraju i potiču ljude da čitaju i pišu poeziju jer ona djeluje na imaginaciju čovjeka te na njegove osjećaje.

Mladi baš i ne vole poeziju zato što se ne usude ući u nju. Zato što je vrijeme takvo, nisu više generacija riječi, nego generacija slike.

Puno bolje razumiju film kao umjetnost. Recimo, neke divne teme koje obrađuje poezija, ima ih i film te oni puno lakše primaju film, nego poeziju,

objasnila je Mirjana Žeravica te dodala kako smatra da je razlog zašto je malo čitaju i današnje užurbano vrijeme u kojem se ljudi boje susresti sa samima sobom. Poezija je upravo to, susret sa samim sobom. Kada se zapitamo što je poezija, odmah nam je jasno da nema univerzalnog odgovora na to pitanje. Zbog toga je najbolje pitati pjesnike, pa je *Platon* rekao da je 'poezija bliža istini, nego povijest', a *Charles Baudelaire* upućuje čovjeka da uvijek bude pjesnik, čak i u prozi. *Jacques Prévert* je uzdigao poeziju rekavši kako je ona 'ono što se sanja, ono što se zamišlja, ono što se želi, i ono što se često dogodi. Poezija, to je stvarnije i korisnije ime života'. *Edgar Allan Poe* je smatrao kako je 'poezija ritmičko stvaranje ljepote u riječima'. Upravo taj trenutak koji uposli sva naša čula i otkrije nam toliko toga, trenutak koji savršeno razumijemo, ali nismo sposobni izraziti, jest poezija.

1. Za početak, kratko, predstavite sami sebe.

Mile Grgić, rođen sam u Kutini! Odrastao i školovao se u Garešnici. Svoj životni put nastavio sam daleko od rodnog kraja u Austriji, Beču gdje živim već sedam godina. Pišem poeziju, većinom u rimi, a neke pjesme su i uglazbljene. Slobodno vrijeme provodim i posvećujem sinu Lucianu, kćeri Ariji i supruzi Tei.

2. Koliko dugo pišete?

Pišem od osmog razreda osnovne škole.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Nisam baš čitao knjige u djetinjstvu.

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Iznošenje duševnih osjećaja, mir i radost.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Svuda oko sebe i okolini kojoj bivam.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Do sada 13 zajedničkih zbirki, a u planu su dvije samostalne, uskoro.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Poeziju.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

U knjižnici, internetu i Fb stranici.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Drago mi je da ih ima i da se pisana riječ širi. Mišljenje je raspoređeno na dobro i loše.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Teško i nikako to ne podržavam. Ne mogu shvatiti da netko svojata tuđu misao i rad.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Ne. Ja sam sam sebi konkurencija.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Ivo Andrić najbolji.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Upoznao sam ih većinu. Neke na žalost, utječe naravno!

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Ponavljanjem.

15. Što mislite o natječajima, pozivima? Smatrate li da bi ih trebalo biti više?

Mislim da je to odličan projekt koji doprinosi književnom stvaralaštvu i neformiranim autorima daje priliku da se istaknu i izađu u širu javnost. Ne treba pretjerivati niti u čemu.

16. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Ivo Andrić „Znakovi pored puta“.

17. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Naravno, prvo način izražavanja, pisanja, osobna kultura i pristup književnosti. Ne smeta!

18. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

Dosta kratko.

19. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Pet minuta mi treba za napisati pjesmu.

20. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Pjesmu naravno.

21. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Bumbari i pčele, izašla je u Modroj lasti. Ne sjećam se kome sam je posvetio.

22. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Više sam za tiskani oblik ali naravno da je lakše i jednostavnije pisati i čitati preko bloga.

23. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Slabo čitam, ne stignem.

24. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Ne smatram. Podržavam sve kao poticaj i samopouzdanje, ali ne pretjerano.

25. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Bio bi ponosan na sebe jer znam da sam to ja.

26. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Pa, i da i ne. Ovisi kako kome.

27. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Glupo je o sebi, no nepravda me pogađa i borim se kao Lav da istjeram pravdu..

28. Što vas veseli, a što rastužuje?

Veseli me moja obitelj, a rastužuje glad i siromaštvo onih koji nemaju.

29. Postoji li nešto što vas izbacuje iz takta?

Laž i manipulacija, koristoljublje.

30. Misli li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Smatram, da.

31. I za kraj, neki vaš osobni životni motto ili citat?

Nije važno ciljati u metu, važno je metati u cilj.

Mile Grgić rođen 12.08.1990 u Kutini.. Školovanje je započeo u Garešnici gdje je upisao srednju školu za stolara. Nakon školovanja zapošljava se i svoj radni vijek od osam godina provodi u Hrvatskoj nakon čega napušta posao i odlazi u Beč. Otvara svoj samostalni obrt i ostaje do danas. Ima prekrasnog sina Luciana i kćerku Ariu. Živi u skromnom stanu uz suprugu Teu. U slobodno vrijeme piše, kuha i izlazi u prirodu, te obožavam kuhinju.

Do sada je sudjelovao u 13 zajedničkih zbirki poezije u suradnji s Diligo Liber što mu je iznimna čast i zadovoljstvo. Prikupio je brojna priznanja i nagrade za svoj rad i doprinos književnosti.

2020 ušao je u svjetsku antologiju s pjesmom "Tražit ću te" gdje je timski zauzeo osmo mjesto što je za njega veliki uspjeh i iskustvo. U planu mu je izdati svoje dvije samostalne zbirke uskoro. Velika podrška i vjetar u leđa su mu obitelj i prijatelji koji vole i poštuju njegov trud i ra

PJESMA OCU

*Kiša pljušti šušti lišće
mene neka tuga stišće
u duši me nemir hvata
kad se sjetim tebe, tata*

*Kako da te zaboravim
kako da se mirim s'tim
što zajedno bili nismo
neću da si oprostim*

*Ja platiti ne bi mog'o
s kulama punim zlata
da dokažem svoju ljubav
prema tebi, dragi tata*

*Godinama lutao sam
svud po svijetu ja sam bio
ali tebe oče mili
nisam ja zaboravio.*

Mile Grgić

1. Za početak, ukratko, predstavite sami sebe.

Ime mi je Mirijana Grganić, rođena sam 1963.g. u Garešnici. Nakon završene Srednje ekonomske škole u Daruvaru, prvi posao dobila sam u Križevcima i tamo zasnovala obitelj. Imam dvojicu sinova na koje sam neizmjereno ponosna.

Posljednjih 8 godina živim opet u svom rodnom selu, Sokolovcu.

2. Koliko dugo pišete?

Oduvijek nešto pišem. Intenzivnije zadnjih 5 godina.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Najdraža knjiga iz djetinjstva mi je Heidi.

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje osjećam kao svoj poziv. Dar što mi ga je dao Bog, a moja je dužnost da taj dar prikažem ljudima.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Moja najveća inspiracija je ljubav.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Nisam objavila niti jedno samostalno djelo.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Pišem uglavnom poeziju, u prozi se pomalo iskušavam.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Moje pjesme mogu se naći na mojoj Fb stranici ili u zajedničkim zbirka pjesama u izdanju Diligo libera.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Neka je sveopća preplavljenost Fb pjesnicima! Neka svi pišu! Svatko ima jednako pravo da to radi i objavljuje javno. Netko će se uvijek nekome svidjeti. Nema pravila i nema mjerila.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Svaka krađa je grijeh, pa tako i krađa teksta. Ako nemaju što sami reći neka krađu i neka ih je sram!

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Dobrih pjesnika ima dovoljno, svi su favoriti. Konkurencije nemam jer ne smatram pjesništvo takmičenjem. Svaka pjesma nađe svoju publiku.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Najdraži pisac mi je Šenoa. Pisao je jasno i jednostavno, svima razumljivo. Kroz njegove romane upoznala sam hrvatske običaje i povijest. Omražen mi nije nitko.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Upoznala sam. Našu pjesnikinju i plodnu spisateljicu Kristinu Koren Kudelić.

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Knjiga postaje klasik prenoseći se s koljena na koljeno ne gubeći na svojoj vrijednosti.

15. Što mislite o natječajima, pozivima? Smatrate li da bi ih trebalo biti više?

Natječaj i pozivi pjesnicima i piscima su vrlo korisni jer potiču na pisanje te se tako iznjedre kvalitetni stvaraoci. Što je više natječaja, to bolje.

16. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Mnoge su knjige utjecale na formiranje mog životnog stava i mišljenja i još i danas to čine.

17. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Autor postaje afirmiran sudjelujući u natječajima i pozivima, objavljujući u časopisima i sl.

18. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

Teško sam se odlučila objaviti svoju prvu pjesmu javno, razgoliti svoju dušu i osjećaje i podastrijeti ih surovom svijetu.

Podršku sam našla u iskusnijim piscima i tako se odvažila.

19. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Svakako je lakše napisati pjesmu nego roman.

20. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Sjećam se svoje prve pjesme koju sam napisala u 6. razredu osnovne škole. Moja učiteljica ju je poslala na raspisani natječaj i osvojila sam 2. mjesto. Ta je pjesma bila o maštanju da sam pilot i upravljam avionom.

21. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Najdraži mi je tiskani oblik knjige.

22. Čitate li, i kakva književna djela najviše volite čitati?

Volim čitati romane ljubavne i povijesne tematike.

23. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Prilika za neafirmirane autore ima, a da ih je više, ne bi štetilo.

24. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Ne bih učinila ništa baš ništa.

25. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Ne smeta, ali bilo bi bolje da se posvećuje više pažnje.

26. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Jako mi smeta nepravda i često ne znam kako se nositi s njom.

27. Što vas veseli, a što rastužuje?

Sve me veseli. Sunčani dan, kišni dan, more, glazba, vjetar, divni krajolici Hrvatske koje neumorno fotografiram da duže trajaju...

Rastužuje me ljudska zloba, nepravda, zavist, mržnja...

28. Postoji li nešto što vas izbacuje iz takta?

Iz takta me izbacuje nasilje bilo koje vrste, naročito nad nemoćnima, starcima, djecom...

29. I za kraj, neki vaš osobni životni moto ili citat?

SVI IMAMO DVA ŽIVOTA. DRUGI POČINJE KADA SHVATIMO DA IMAMO SAMO JEDAN.

SVE SI MOJE

*Moje si nebo plavo
Jasno i široko
U koje s nadom upirem oči
I zemlja si moja
crnica plodna
U koju je korijenje moje
Posađeno duboko
Moja si i gorka i slatka bol
Koja sladi mi dane
i noći duge
I moja si bez prestanka čežnja
Za kojom gladna i žedna kopnim
Moje si uzavrelo
i nemirno more
Koje briše tugu
strepnju i čekanje
I moja si obala
kamena, stamena
Koja trpi moje
dolaske i odlaske
Moja si ljuta sol
Što sama je
Na svoju živu
Ranu sipam
Da cvrči, cvili
Vrišti i jeca
A ja ćutim samo ljubav
A ne bol*

MILUJEM TE MISLIMA

*Opet je sve uzalud
Potrošili smo sve
Jednu noć slatkoće
Za tisuću gorčine
Ja neću takav život
Zar me ne osjećaš
Stojim tu pred tobom
Ispod stotinu svilenih
Velova samoće
Gotova da ti predam
Čitavu sebe
Ustreptalo je čekanje
Dotakni me paperjem vječnog nezaborava
Ne oklijevaj moj srećonošo
Ovaj trenutak već prolazi
Milujem te mislima
Što žare me i peku
I nemir slatki donose
Najnježnije miluju
Tvoje srce od mramora
Ne spavaj moj srećonošo
Ovaj trenutak ne traje vječnost
Vječnost nije zauvijek
Jer sve što se rodi
To mora i mrijeti
Ne gasi Sunce
Rano je za počinak
Zora je tek zamirisala
Opojnim cvijetom bagrema
Hoće li ovo srce
Dočekati žarko
ljetno podne
Ili će ga prekriti
Sivi oblak zaborava
Tužnog i samotnog
Snivajućeg ispod stotinu
Ledenih santi samoće
Vrati mi moj osmijeh
Osunčaj mi dane
U noći pretoči med
Koji čuvaš duboko
Na dnu srca
Samo za mene
koju prepoznaješ*

Mirijana Grganić

1. Za početak, ukratko, predstavite sami sebe.

Zovem se Danijela Ćuk, rođena 25.05.1989. u Vukovaru. Inače već 14 godina živim u Rijeci. Bavim se humanitarnim radom, volontiram u udrugama Dira, DIP i Ruka, te vodim humanitarnu grupu za pomoć ljudima u potrebi.

2. Koliko dugo pišete?

Pišem već godinama ali tek sada mi izlazi prva zbirka poezije i proze.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Najdraža knjiga iz djetinjstva mi je Vlak u snijegu jer je na neki način poučna.

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje mi znači pomaganje drugim ljudima da drugačije gledaju život, kroz neku pozitivu.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Inspiraciju pronalazim u svakodnevnim životnim situacijama.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u

planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Uskoro mi izlazi prva zbirka poezije i proze, a u budućnosti imam u planu još dosta djela objaviti.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Pišem poeziju i prozu.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Moja djela se najčešće mogu naći na Wattpadu i na fejsu gdje imam grupu pod nazivom istoimene zbirke.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Mislim da je dobro što ima dosta pjesnika na Fb jer bi se ljudi općenito trebali malo više posvetiti književnosti.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Za mene je krađa bilo čijeg teksta neprihvatljiva.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Nemam favorita ni konkurencije, svi su mi dobri.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Najomraženijeg pisca nemam, a najdraži mi je Miroslav Krleža.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Nisam upoznala još nijednog autora, a voljela bih.

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Smatram da knjiga postaje klasik na način koji ovisi o stilu pisanja, temama i motivima koje djelo obrađuje. Pored toga što je djelo popularno mora biti i kritički priznato da bi postalo klasik.

15. Što mislite o natjecajima, pozivima? Smatrate li da bi ih trebalo biti više?

Mislim da su natjecaji i pozivi korisni, zanimljivi ali bi ih trebalo biti više.

16. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Knjiga Dnevnik Anne Frank je utjecala na mene.

17. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Mislim da najviše utječe način pisanja, kao i sama tematika, a mislim da bi trebali svi autori biti jednako priznati.

18. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

S obzirom na to da mi je ovo prva zbirka poezije i proze, trebalo mi je negdje oko 6 mjeseci do godinu dana.

19. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Nije nimalo jednostavno bilo što napisati... Meni često dođe inspiracija pa mi za pjesmu treba oko 20 minuta (ovisno o temi), ponekad znam više pjesama napisati tijekom dana, a za neku kratku priču mi ipak treba više.

20. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Lakše je napisati pjesmu, naravno.

21. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Ne sjećam se prve pjesme jer je to bilo još u djetinjstvu.

22. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Draži mi je tiskani oblik knjige jer je prirodniji i smatram da bi sve trebalo ići tiskanim putem. Imam svoju grupu na Fb pod nazivom istoimene zbirke poezije i proze "Pozitivom do života".

23. Čitate li, i kakva književna djela najviše volite čitati?

Čitam kad stignem, najviše romane.

24. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Smatram, da.

25. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Prijavila bih kome je potrebno.

26. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Naravno, trebalo bi puno više pažnje posvetiti upravo njima.

27. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Jako sam pravedna i teško se nosim s nepravdom.

28. Što vas veseli, a što rastužuje?

Vesele me male sitnice u životu, a rastužuje nepravda i ljudska patnja.

29. Postoji li nešto što vas izbaci iz takta?

Mene malo toga može izbaciti iz takta, jedino nepravda.

30. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Mislim, da.

31. I za kraj, neki vaš osobni životni moto ili citat?

Moj životni moto je:

Budite ljudi jer život sve jednog dana vrati!

Za sve hrabre duše

*Ostani upravo takva kakva jesi,
ne mijenjaj svoju osobnost, ne,
jer važni su samo oni što te vole,
a ne oni što te povrijede.*

*Prošla si kroz toliko toga,
izdržala si patnju i bol svu,
čuvaj sebe jer hrabra si, znaš,
i čuvaj one što kraj tebe su tu .*

*Ne daj tami da ti društvo pravi,
jer ti ne zaslužuješ to,
tvoj život je svjetlost a ti si na vrhu,
i nikada s njega ne padaj na dno.*

*Ja vjerujem, čvrsto vjerujem da znaš,
da znaš svoju vrijednost i važnost u svijetu,
ne daj nikome da slomi tvoja krila,
i uživaj u svom životnom letu ..*

*Tvoje srce je možda ranjeno već,
i duša tvoja za patnju zna,
ali nikada nemoj odustati od sebe,
od svog života i od svoga sna .*

*Kako poslije svake kiše dolazi sunce,
tako će i tvoje kiše proći,
udahni duboko, opusti se lagano,
jer sreća će brzo ka tebi doći...*

*Budi ponosna na sebe kroz što si prošla,
jer pobjednicom se trebaš zvati,
i baš zbog toga ne odustaj nikad,
jer toliko toga ti možeš dati.*

*Tvoja duša je ljubav,
tvoje srce je raj,
tvoje usne su pjesma života,
pjesma koja nema kraj...*

Danijela Čuk, rođena je 25.05.1989. u Vukovaru. Živi u Rijeci.

Ima završenu srednju turističku školu, trenutno zaposlena u JGL Kukuljanovo. Majka je troje djece.

Volonterka je koja već osam mjeseci volontira u udruzi Dira u Rijeci. Bavi se humanitarnim radom, akcijama vezanih za pomoć obiteljima u potrebi. Zajedno sa svojim donatorima u Rijeci pomogla je obiteljima u potresom pogođenim područjima, zatim je humanitarno djelovala u pomoći za potrebite u Rijeci i okolici.

Želja joj je svojom knjigom potaknuti ljude na ljubav prema životu i pomoći nekome tko se našao u određenim životnim situacijama.

Pozitivom do života njena je prva samostalna zbirka poezije i proze u izdanju IK Diligo liber.

*Samo ti znaš što želiš,
samo ti znaš i nitko više,
što u knjizi tvog života,
želiš da zapravo piše.*

*A ja...ja sam sigurna u to,
da naslov tvoje knjige HRABROST će biti,
jer pobijedila si do sada sve,
i zato se nikada nemoj kriti!*

Danijela Čuk

1. Za početak, ukratko, predstavite sami sebe.

Zovem se Marija, živim u Gatima kod Omiša.

2. Koliko dugo pišete?

Pišem još iz Osnovne škole, pjesme su mi objavljene u Modroj lasti i Malim novinama.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Družba Pere Kvržice, knjiga je na mene ostavila dojam da se zaista sve može. Kad se djeca slože, nemoguće postane moguće.

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje je za mene poput zraka koji dišem, ispunjava me i čini sretnom, pisanjem pobjegnem u svoj svijet

pišem za svoju dušu i za one koji vole čitati moje pjesme.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Inspiraciju pronalazim svugdje oko sebe, inspiracija jednostavno dođe i eto pjesme ili priče.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Imam jednu autorsku pjesmu DALMACIJO OD MORA I SOLI objavljenu 2012., jednu Duhovnu pjesmu SHVATILA SAM objavljenu u Duhovnoj zbirci Bosanskohercegovačke spisateljice Sanje Horvat, te nekoliko pjesama na YouTube.

Do sada sam na poziv Izdavačke kuće Diligo Liber sudjelovala u 15 međunarodnih zbirki poezije. Izdala sam dvije samostalne zbirke. Prvu samostalnu zbirku Duhovne poezije "NAJVEĆOJ LJUBAVI SVIJETA NA DAR" izdala sam u lipnju 2022. u izdanju Izdavačke kuće Diligo Liber, drugu samostalnu zbirku Ljubavne poezije "LJUBAV U ZAGRLJAJU TIŠINE" izdala sam u listopadu 2022. u izdanju Izdavačke kuće Diligo Liber. Namjeravam izdati zbirku Haiku poezije i roman.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Pišem Haiku poeziju, kratke priče, citate, izreke. Imam jedan roman koji je još u pripremi.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Na mom Facebook profilu i u zajedničkim zbornicima Diligo Libera.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Osobno mi je drago da ima puno pjesnika, neka se kraljica Književnosti širi, neka se poezija čita. Svi koji poeziju srcem pišu trebali bi i objavljivati, zbog onih koji vole čitati.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Na to sam jako ljuta, kada netko otuđi nečiji tekst to je kao da je autoru uzeo dio srca i duše.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Ne smatram nikoga konkurencijom, svatko ima svoju osobnost i piše na svoj način, svaka pjesma je dio pjesnikova srca i duše. Omiljeni pjesnici su mi Josip Pupačić, Jure Kaštelan, Antun Branko Šimić, Vesna Parun ima ih još ali njih sam posebno izdvojila jer njihove pjesme duboko proživljavam.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Najdraži pisac mi je Josip Pupačić, najomraženijeg nemam.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Upoznala sam dosta domaćih autora, svi oni imaju svoju osobnost, stavove i stilove pisanja. Čitam ih ako su po mojoj prosudbi kvalitetni.

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Knjiga postaje klasik kvalitetom i dobrim marketingom.

15. Što mislite o natjecajima, pozivima? Smatrate li da bi ih trebalo biti više?

Natjecaji su jako bitni, zato što se pruža prilika neafirmiranim pjesnicima. Nikada ne bih izdala zbirke da nije bilo natjecaja. Smatram da bi ih trebalo biti više.

16. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Postoji, Biblija - Sveto pismo.

17. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Ne smeta mi što nisu svi autori jednako priznati, svi imamo svoju osobnost u pjesničkom svijetu, vjerujem da dobra knjiga uvijek nekako nađe put do čitatelja.

18. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

Jako dugo, mislila sam da moje pjesme ne vrijede i skrivala sam ih, onako bih poneku stavila na Facebook, jedan pisac je kopirao moju pjesmu i stavio na svoj profil (za prijatelje je imao više manje same pisce i pjesnike), komentari su bili jako dobri, nagovorio me je da stavljam pjesme na profil bez srama, rekao mi je pusti ih Marija da polete.

19. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Ako imam inspiraciju, pjesmu napišem za nekoliko minuta, Haiku za dvadesetak sekundi hahaha, a za kratku priču treba mi malo više vremena.

20. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Pjesmu, kako sam Vam i rekla moja pjesma nastane za nekoliko minuta, a roman treba puno vremena.

21. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Sjećam se, mislim da je to bio u trećem razredu

osnovne škole, pjesma je bila o mjesecu i zvijezdama ne mogu se sjetiti riječi, ali sjećam se da je bila posvećena mojoj pok. baki. Mjesec, zvijezde, tišina, ljubav i danas su sinonim mnogih mojih pjesmama.

22. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Tiskani oblik definitivno, volim držati knjigu u ruci, rijetko pročitam nešto na nekom blogu. Nemam ni blog ni stranicu.

23. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Čitam ono što mi trenutno po raspoloženju odgovara, knjigu ako mi se sviđa pročitam u dahu. Poezija mi je ipak na prvom mjestu.

24. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Iskreno, o tome nisam razmišljala.

25. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Bila bih razočarana na nepravdu i ništa više.

26. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Naravno da smeta, smatram da su domaći autori zakinuti, imamo puno dobrih autora.

Marija Perdijić rođena Pavlić 1961. godine, stanuje u Gatima kod Omiša. Supruga je, majka, baka, domaćica, veliki emotivac, društvena, vesela a ipak skromna i samozatajna.

Pisanjem se bavi još iz Osnovne škole, pjesme su joj objavljene u Modroj lasti i Malim novinama. Ima jednu autorsku pjesmu DALMACIJO OD MORA I SOLI objavljenu 2012., jednu Duhovnu pjesmu SHVATILA SAM objavljenu u Duhovnoj zbirci Bosanskohercegovačke spisateljice Sanje Horvat, te nekoliko pjesama na YouTube. Do sada je na poziv Izdavačke kuće Diligo Liber sudjelovala u 15 međunarodnih zbirki poezije.

Ovo je njena druga samostalna zbirka (Ljubavne) poezije "LJUBAV U ZAGRLJAJU TIŠINE".

Prvu samostalnu zbirku Duhovne poezije "NAJVEĆOJ LJUBAVI SVIJETA NA DAR" izdala je u lipnju 2022. u izdanju IK Diligo liber. Uskoro izlazi njena druga samostalna zbirka.

27. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Veliki sam emotivac, društvena, vesela a ipak skromna i samozatajna, rijetke pustim u krug svojih prijatelja, a one koje pustim vežem se za njih i sve bih učinila što je u mojoj mogućnosti da im pomognem ako im nešto zatreba. Kada me povrijede o njima neću ništa ružno reći, samo se povučem u tišini. Nepravda mi jako smeta.

28. Što vas veseli, a što rastužuje?

Veseli me moja Obitelj, moja djeca, moji Antoni i Elena, veseli me kada su moji prijatelji i rodbina sretni, kada se sastanemo. Vesele me male stvari, jer za sreću je zaista malo potrebno. Rastužuje me nepravda, kada se ljudi svađaju, mrze, rastužuju me ratovi, gladna dječica kod nas i u svijetu, rastužuju me Obitelji koje nemaju krov nad glavom, koje nemaju za koru kruha i još puno toga.

29. Postoji li nešto što vas izbacuje iz takta?

Kada mi netko laže i gleda me u oči.

30. Misli li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Da način pisanja, elektronske knjige, komunikacija između autora i čitatelja.

31. I za kraj, neki vaš osobni životni motto ili citat?

„Uvijek slijedi svoje srce i snove, ne odustaj nikada, život je dragocjen i lijep. Piši, stvaraj, srcem i dušom jer oni pišu najljepše stihove i rime.“

IGRA ZVANA ŽIVOT

*Moj život iza sebe ostavlja
One lijepe trenutke
Trenutke jednog
Predivnog djetinjstva
Trenutke jedne predivne mladosti
Radosti i suze
Odrastanje i starenje
Sve je to
Igra zvana život
Isprepliću se godišnja doba
Proljeća, ljeta, jeseni i zime
Prolaze godine
Tužne i sretnje
U igri zvanj život*

*Padala sam često
Iza svakog pada
Ustajala jača, sretnija
Svjesna, da iza sebe*

*Ostavljam tragove
U ovoj igri
Zvanj život
Pazim kako igram
Pazim kako živim
Kazaljke sata brzo
Se pomiču
Proljeća, ljeta, jeseni i zime
Brzo lete
Kao i godine
Poslije života
Trebam ostaviti
Dobrotu i Ljubav
To su najljepši tragovi
Koje ću ostaviti
Iza sebe
U ovoj igri zvanj život*

Marija Perdić

autorica fotografije: Mirijana Grganić

1. Za početak, kratko, predstavite sami sebe.

Rodena sam 1961. godine u Pakracu gdje i danas živim. Poeziju pišem oduvijek. Majka sam odrasle kćeri. Po zvanju sam diplomirana pravnica. Objavila je samostalnu zbirku poezije „Trenutak u vremenu“ 2022. godine koja je bila jedna od pobjedničkih zbirki poezije po natječaju izdavačke kuće Diligo Liber 2021. godine. Objavljivala sam pjesme i u zajedničkim zbirka.

2. Koliko dugo pišete?

Od kada sam naučila pisati. Mogu reći čitav život.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Ima ih više. Teško je izdvojiti. Možda Družba Pere Kvržice i Vlak u Snijegu Mate Lovraka, te Orlovi rano lete i Magareće godine Branka Ćopića. To su knjige koje su bile zabavne, pune dječjih pustolovina i nosile su pozitivnu poruku.

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje je neodvojivi dio mene.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Pjesma se jednostavno rodi. Inspiracija pronade mene.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Objavila sam jednu samostalnu zbirku poezije, druga je u postupku tiska, a treću pripremam. Objavila sam i pjesme u osam zajedničkih zbirki.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Za sada pišem samo poeziju. Ne isključujem da ću jednom početi pisati pripovijetke ili roman.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Najviše na društvenim mrežama i u objavljenim zbirka.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Kako sam i sama počela objavljivati pjesme na Fb ne smatram isto nužno lošim. Kao i svugdje tako i na Fb ima i dobre i loše poezije.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Žalosno je kad se krade tuđa riječ, tuđa kreativnost.

Isto je nedopustivo. Do sada nisam primijetila da mi je netko otuđio tekst. Ali nikad se ne zna.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Nikog ne smatram konkurencijom i time se ne opterećujem. Volim neke domaće pjesnike i autore. Od pjesnika bi spomenula Anu Horvat, Sven Adama Ewina, Enesa Kiševića, a od pisaca mi je zanimljiva Julijana Matanović, Zoran Žmirić.

12. Koji vam je najdraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Najdraži su mi Hermann Hesse i Neruda. Nemam najomraženijeg pisca. Neka djela mi se možda ne sviđaju, ali ne mogu reći da mi je netko najomraženiji.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Upoznala sam neke pisce kroz predstavljanje njihovih knjiga. Ako su zanimljive osobnosti, a većinom jesu tada te zainteresiraju još više za svoja djela. Sigurno da to utječe na daljnje čitanje njihovih dijela.

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Da bi knjiga postala klasik mora biti kvalitetna i pobuditi emociju kod čitatelja. Također je potreban određeni protek vremena da bi zauzela svoje mjesto u literaturi.

15. Što mislite o natječajima, pozivima? Smatrate li da bi ih trebalo biti više?

Pristalica sam natječaja i poziva. Istima sam se i sama odazvala. Da li ih treba biti više? Možda i da iako je važnija kvaliteta od kvantitete.

16. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Postojale su takve knjige. U pojedinim razdobljima života bi me pronašle. Tu bi izdvojila Igru staklenih perli od Hermana Hesse, knjige Ericha Fromma Anatomija ljudske destruktivnosti, Imati ili biti i Umijeće ljubavi kao i Drugi spol Simon de Beauvoir.

17. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Teško je postati afirmiran autor. Osim kvalitete dijela potrebno je imati i sreće. Da se stvari poklope, da te uoče prave osobe. Tu i mediji imaju svoju ulogu. Žao mi je ako neki kvalitetan autor nije jednako priznat kao afirmiran autor, no tako je to i u životu i u književnosti. Mnogi umjetnici nisu bili priznati za svog života. Tek ih je poslije kvaliteta njihovog djela učinila poznatim. A pitanje je za koliko dobrih djela uopće ne znamo i nestala su u povijesti.

18. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

Iako pišem čitav život tek sam u jesen svog života krenula objavljivati pjesme. Dakle, jako puno vremena.

19. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Pjesma jednostavno nastane i ja je stavim na papir. Ponekad je poslije malo prepravim. To je kod mene više trenutak nego teški rad. Pretpostavljam da je kod pisanja romana sasvim drugačije i da isto iziskuje puno više vremena i rada.

20. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Roman zahtjeva duži vremenski period rada dok je pjesma trenutak zgusnute emocije i inspiracije. Teško je reći što je lakše ili teže.

21. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Sjećam se. Bila je to pjesma o hrastu u šumi koju sam napisala u trećem razredu osnovne škole. Poslije su nastale drugačije pjesme i pamtim kome su bile posvećene.

22. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Draž mi je tiskana forma i osjećaj lista papira pod prstima. Nekako dublje osjetim pisanu riječ u tom obliku. Digitalne knjige nisu loše pogotovo jer su velikom broju ljudi dostupne. Za sada nemam blog ni stranicu. U budućnosti možda i budem imala. Pjesme još uvijek objavljujem na Fb.

23. Čitate li, i kakva književna djela najviše volite čitati?

Čitam iako manje nego prije kad sam doslovno gutala knjige. Kako sam pročitala puno knjiga zahtjevni sam čitač i teško mi je pronaći knjigu koja bi mi potpuno zaokupila pažnju. Volim čitati poeziju i romane

24. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Mislim da bi ih trebalo biti više.

25. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Teško je spram sebe biti objektivan. Nagrade dodjeljuje tijelo sastavljeno od ljudi koji imaju svoje kriterije. Teško je umjetnost vrednovati. Ako bi se tako što dogodilo bilo bi mi žao, ali ne bi dozvolila da me to spriječi da nastavim ići svojim putem.

26. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Izdavači žele da im se knjige kupuju i biraju poznatije, obično strane autore za koje su čitatelji čuli. To je možda i razlog što su domaći autori u drugom planu. Voljela bi da je drugačije.

27. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Pokušavam biti pozitivna i dobra osoba. Nepravda smeta svakoga. Prihvaćam stvari kako dolaze, mijenjam ono što mogu i kroz život sam se uvjerila da ipak sve dođe na svoje mjesto.

28. Što vas veseli, a što rastužuje?

Vesele me sitne radosti. Lijepa priroda, glazba, dragi ljudi. Sitnice. Rastužuje me kad vidim nesreću drugih ljudi, patnju ljudi i životinja.

29. Postoji li nešto što vas izbacuje iz takta?

Pokušavam biti mirna i kontrolirana osoba. Mogu reći da me smeta ljudska glupost, bešćutnost i gramzivost.

30. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Sigurno. Sve se mijenja pa i književnost

31. I za kraj, neki vaš osobni životni moto ili citat?

Volim Ciceronovu izreku „Dok dišem, nadam se.“

Mihajla Marčetić rođena je 30.07.1961. godine u Pakracu gdje i danas živi. Diplomirala je na Pravnom fakultetu u Zagrebu 1986. godine. Poeziju piše oduvijek ali tek unazad par godina istu objavljuje na društvenim mrežama i zajedničkim zbirka. Pjesmom *Nespremna* po natječaju u organizaciji Pisci Književnost 2021. godine osvojila je drugo mjesto i pjesma je objavljena u zbirci pjesama Gradovi od stiha. Objavila je samostalnu zbirku poezije „Trenutak u vremenu“ 2022. godine koja je bila jedna o pobjedničkih zbirki poezije po natječaju izdavačke kuće Diligo Liber 2021. godine. U pripremi je njena druga zbirka "Putnik" u izdanju Diligo liber-a. Do sada je objavila pjesme u nekoliko zajedničkih zbirki poezije.

KOME TREBAJU PJESNICI

*Opet lovim samoće
u tišini sebe dišem
kiša udara o okno
u sivom ritmu
Sklopčana pod dekom
samoćom se pokrivam
Zašto lovim snove
koje uhvatiti ne mogu
Zašto samoj sebi
sive kiše nosim
Ogrćem se samoćom
tihu kišu slušam
i pitam se
Kome trebaju pjesnici*

Mihajla Marčetić

1. Za početak, kratko, predstavite sami sebe.

Moje ime je Ema Dujmović, imam deset godina i živim u Samoboru. Pohađam 5. b razred OŠ Milan Lang u Bregani. U slobodno vrijeme bavim se pisanjem, slikam i već pet godina učim Kineski jezik. Ostvarila sam zapažene uspjehe što s likovnim što literarnim djelima te sam najmlađa dobitnica plakete grada Samobora.

2. Koliko dugo pišete?

Pisati sam počela jako rano ali intenzivno se pisanjem bavim oko dvije godine.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Najdraža knjiga mi je "Djedov veliki bijeg" od Davida Walliamsa jer je jako poučna i empatična.

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje mi predstavlja radost, ali i odmor od svih drugih obaveza. Kada pišem osjećam se slobodno i mogu uroniti u čudnovate svjetove koji nisu stvarni.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Inspiraciju pronalazim u prirodi, u stvarnom životu, mojoj obitelji, prijateljima te događajima kojima sam okružena.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Kako ja imam tek deset godina objavljene su mi tri moje priče te pjesme. Cilj mi je u budućnosti objaviti svoju pjesmaricu ali i objaviti knjigu koja će obuhvatiti sve moje priče i bajke.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Pišem bajke, priče i pjesme.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Moji radovi još nisu nigdje javno objavljeni (osim u zborniku Diligo liber) ali ih namjeravam staviti na svoju web stranicu kako bi za početak bili dostupni svima koji žele čitati moja djela.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Ne smatram to lošim jer živimo u modernom svijetu gdje sve postaje polako "instant" pa tako i lako dostupno na društvenim mrežama, no ako stvarno netko ozbiljno želi postati piscem mora se dobro potruditi da iza sebe dobije poznatog i velikog izdavača. Meni je knjiga još uvijek draža od digitalnih knjiga iako sve po malo naravno koristim.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Apsolutno sam protiv takvih stvari i mislim da takve ljude treba kazniti.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Roditelji me uče da ne gledam ljude oko sebe kao konkurenciju već kao pozitivnu motivaciju.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Moji veliki uzori su Sanja Pilić i Sanja Polak, a od stranih već spominjani David Walliams. Nemam autora kojeg ne volim.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu?

Upoznala sam Sanju Pilić i baš sam sretna radi toga. Imam i njezinu podršku preko Facebooka u stvarima s kojima se bavim ne samo literarnim već i likovnim pa mi je velika želja crtati ilustracije za neki od njezinih novih dječjih knjiga. Nje ili Sanje Polak.

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik? Pretpostavljam kada ima veliku prodaju i postane popularna.

15. Što mislite o natječajima, pozivima? Smatrate li da bi ih trebalo biti više?

Jako volim sudjelovati na natječajima, tako se i sama motiviram da više pišem. I da, trebalo bi ih biti još više.

16. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Još ne.

17. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Možda sam ipak premala da imam mišljenje oko te problematike s deset godina, no u književnost se ulaže

premalo, ali i u umjetnost, školstvo, obrazovanje generalno. Pa je možda tu ključ problema.

18. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

Nisam još objavljivala samostalne knjige jer sam mala, pa se sada ne opterećujem s time. Kada bude vrijeme sigurno ću objaviti svoja djela ako izdavači budu smatrali da su dovoljno dobra.

19. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Za priče mi treba par dana dok ih stvaram, za pjesme puno kraće.

20. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Lakše je pisati pjesme.

21. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Prva pjesma koje se sjećam bila je "Kiša". Tada sam imala pet godina. Posvetila sam je svojoj mami.

22. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

S mojih deset godina aktivna sam na drup.

23. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Naravno da čitam. Školarac sam koji svako malo ima i lektire pa mi se zna dogoditi da imam više knjiga koje paralelno čitam. Najviše volim čitati dječje pustolovne i akcijske romane.

24. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Da.

25. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Požalila bih se komisiji koja je nagrade dodjeljivala.

26. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Da.

27. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Inače se baš ne volim sama opisivati već volim da to rade ljudi koji me poznaju. Nepravda nikada nije dobra stvar pa ju ni ja ne volim.

28. Što vas veseli, a što rastužuje?

Veseli me najviše moj lijepi život, moja obitelj, moj

pas, moji prijatelji, razred, škola. Rastužuju me tužne teme, žalosne sudbine i nepravda.

29. Postoji li nešto što vas izbacuje iz takta?

Ne.

30. I za kraj, neki vaš osobni životni motto ili citat?

Moj moto je da treba biti vrijedan, marljiv, uporan i nikada ne odustajati.

“Knjige su sanjanje otvorenih očiju.”

Emma Dujmović dolazi iz Samobora. Rođena je 15. lipnja 2012. godine u Zagrebu. Svestrana je od malih nogu. Osim što je odlična učenica koja pohađa 5.b razred OŠ “Milana Langa” u Bregani, Ema već petu godinu aktivno uči kineski jezik u kineskoj školi. Šest se godina bavi slikanjem te je u potpunosti samouka, a od prije godinu dana počela se aktivno baviti pisanjem priča, bajki i pjesama. Vrlo je uspješna na raznim likovnim i literarnim natjecanjima na kojima je samo prošle školske godine osvojila nagrade za tri literarna i devet likovnih djela, a ove godine njezine dvije pjesme objavljene su u pjesmarici “Post mortem 2” u izdanju Diligo liber-a u kojoj je jedino objavljeno dijete u brdu odraslih pjesnikinja i pjesnika. Imala je i dvije samostalne izložbe. Prvu je organizirala Gradska dječja knjižnica u Samoboru 2021. god., a drugu Emina škola “Milana Langa” u Bregani 2022. god. povodom dana škole. Javnost ju je pobliže upoznala kada je u veljači 2022. god. na poziv najboljeg učitelja geografije na svijetu prof. Dejana Nemčića dobila priliku biti gošća/predavačica u njegovoj OŠ “Ive Andrića” u Zagrebu. Održala je sa svojih 9. godina predavanje djeci šestog razreda o Kini, te ih učila o njihovoj povijesti, zemljopisu, tradiciji, glazbi, hrani ali i jeziku. Tako je kod profesora Nemčića ušla u povijest kao prva djevojčica (dijete) koja je dobila priliku predavati, dok su na istom popisu gostiju/predavača netom sve odrasli eminentni ljudi iz različitih grana života.

Uz sve aktivnosti kojima se Ema bavi te radi kojih je već više puta nagrađena, Ema je ove godine na dan grada Samobora 15. listopada osmislila i organizirala svoju prvu humanitarnu akciju pod nazivom “Dijete za dijete” u kojoj je skupljala novčana sredstva tako da je na glavnom samoborskom Trgu kralja Tomislava prodavala majice na kojima su bila otisnuta njezina dva likovna rada. Ema je sakupljala sredstva kako bi pomogla djeci bez adekvatne roditeljske skrbi o kojoj brine samoborska udruga “Nova budućnost”. Kontaktirala je gradonačelnicu Samobora, Petru Škrobot kako bi joj predstavila svoju ideju i zamolila je za suradnju. Gradonačelnica je njenu ideju objeručke prihvatila pa je i Grad Samobor čitav projekt podržao, a uključio se i Crveni križ Samobora. Ishod akcije je bio fenomenalan jer je Ema u samo jednom vikendu uz pomoć velikog broja ljudi koji su se odazvali i sudjelovali u akciji uspjela prikupiti 17.050,00 kn za djecu udruge “Nova budućnost” Sa svojom humanitarnom akcijom Ema je definitivno pomakla granice te pokazala i dokazala kako i djevojčica od samo 10. godina može uz veliki trud, upornost, rad i zalaganje ostvariti velike stvari. Također ovogodišnja dobitnica Plakete grada Samobora kao jedino dijete ikada, a nagradu joj je na svečanoj sjednici 15. listopada povodom dana grada Samobora uručila gradonačelnica grada Petra Škrobot.

Ema je vrlo posebna i nadasve empatična desetogodišnjakinja koja svojom kreativnošću, energijom i upornošću želi potaknuti drugu djecu na rad, upornost, zalaganje, vjeru u sebe te na činjenje dobrih djela.

LEDENI VJETAR

*Nešto miriši na prošlost
Gdje se ne znamo,
Gdje se ne vidimo.*

*Teško mi je,
Ali ne znam zašto.
Srce me stišće
Jer si otišao.*

*Zidove zidam za tobom,
Ali oni se ruše,
Oni nisu čvrsti.*

*Plivam svim morima,
Prolazim svaku planinu,
Rušim sve da dođem do tebe.*

*Ledeni vjetar me Lagano nosi,
Kao papir iz smeća, samo smrznut.
Ledeni vjetar me Lagano nosi,
Nosi, nosi, nosi...*

Ema Dujmović

1. Za početak, kratko, predstavite sami sebe.

Zovem se Marica Balen. Učiteljica sam u mirovini. U braku sam s prekrasnim suprugom punih pedeset godina koji mi je velika podrška u svemu, osobito u mojim ljubavi prema pisanju i fotografiji i cvijeću. Najveće bogatstvo koje smo zajednički stekli su naše dvoje djece i četvero unučadi. Rođena sam u Bereku 06.05.1950. u siromašnoj i dosta brojnoj obitelji. Uz dvije sestre roditelje, bake, djeda, tete i ujake osjetila sam duh zajedništva i imala sretno djetinjstvo. Od malih nogu obožavala sam školu i ostvario mi se životni san da postanem učiteljica. Prvih pet godina radila sam u nekoliko područnih škola: Samarica, Donja Petrička, Veliki Pašijan i Zdenčac, da bi zatim punih 35 godina odradila kao učiteljica i voditeljica u Područnoj školi Garešnički Brestovac, koju sam doživljavala kao svoj drugi dom.

2. Koliko dugo pišete?

Pišem od osnovne škole, no na žalost nisam spremala svoje pisane uratke.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Najdraži pisac iz djetinjstva mi je Mato Lovrak, a najdraže knjige sva njegova djela, no posebno bi istaknula knjige Divlji dječak i Francek drugi hrabri. Možda zbog specifičnosti tih malih sela koje sam

osjetila kao dijete i tog zajedničkog avanturističkog duha tadašnje seoske djece.

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje je dio mene, bez kojeg jednostavno ne mogu dobro funkcionirati.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Inspiraciju nalazim u svakodnevnom životu, najviše u „sitnicama“ i prirodi.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti?

Do sad sam objavile dvije samostalne zbirke poezije i sudjelovala u dvadesetak zajedničkih međunarodnih zbirki „Diligo libera“ i „Pisaca i književnost.“ Sve to unazad dvije godine, znači od moje sedamdesete. Imam gotovu ali neobjavljenu jednu zbirku poezije „Perom duše pišem život“ i prepunu „staru“ arhivu poezije i proze. Hoće li to ugledati svijetlo dana ovisi o mojim financijskim mogućnostima i naravno procjeni kvalitete uradaka od strane urednika.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Pišem poeziju i prozu. Najdraže su mi teme dječje priče, autobiografske, prirodne ekološke i bajkovite s poukom.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Moje radove ćete najčešće naći u izdanju Diligo libera.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Današnja preplavljenost Facebooka pjesnicima ima dobrih i manje dobrih strana, no svi imamo pravo okušati se na tom „terenu.“

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Krađa tuđih uradaka su djela sitnih duša, slava kratkog daha, jer istina uvijek ispliva na vidjelo. Zbog krađe uradaka sam gotovo prestala objavljivati na Facebooku, osim obilježavanja izuzetnih događanja.

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Svaki domaći autor ima svoju osobnost time i određenu svoju vrijednost. Svatko od nas na svoj način doživljava nečije djelo, ovisi o afinitetima.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Najdraži mi pisac naravno neponovljivi August Šenoa, a kad je u pitanju poezija, dragi, dobri Dragutin Tadijanović.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Od kako sudjelujem u zajedničkim zbirka poezije i proze upoznala sam što osobno, a što preko pisanih uradaka divne autore. Sve rado pročitam kad stignem. Svako djelo ima određenu vrijednost i kad ga čitamo na neki način me obogaćuje i širi vidike. No ipak posebno su me se dojmili romani autorice Kristine Koren Kudelić. Imam ih tri u mojoj biblioteci, a nastojat ću ih još kupiti. Piše i prekrasnu ljubavnu i duhovnu poeziju.

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Knjiga postaje klasik kad ima kvalitetu i traje neograničeno, čita se više puta.

15. Što mislite o natječajima, pozivima? Smatrate li da bi ih trebalo biti više?

Natječaja ima dovoljno, no uvijek mi nedostaje vremena da se na sve javim, ali nekako uspijevam, pa noći su duge za pisanje.

16. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Na moj život je posebno utjecala knjiga Augusta Šenoa „Branka.“ Tko ju je pročitao shvatit će zašto, a tko nije neka je svakako pročitati.

17. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Puno toga, ne bih baš nabrajala. Po meni bi to trebala biti kvaliteta djela, premda je ponekad važnija promidžba, što se tiče afirmiranosti, a da autor bude priznat, tu postoji više čimbenika.

18. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Ma nije bilo toliko upitno vrijeme, već hrabrost, jer nikad nisam bila dovoljno sigurna u kvalitetu svojega pisanja. Arhiva mi je prepuna neobjavljenih uradaka.

19. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Mislim da je teže pisati roman nego pjesmu. Pjesmu napišete u jednom dahu, ono kad vam dođe u bilo kojoj dobi dana ili noći ili mjestu...

20. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Moja prva ozbiljnija pjesma bila je posvećena majci. Napisala sam je kad sam s 14 godina, davne 1964. otišla u gimnaziju u Bjelovar i u tuđem, neprimjerenom stanu za normalan život i učenje osjetila neopisivu čežnju, potrebu za majčinom zaštitom. Žao mi je što nije sačuvana u pisanom obliku, iako se sjećam gotovo cijelog sadržaja.

21. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava

digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Digitalne knjige i blogovi, ima to svojih prednosti i nedostataka. Najljepše je od svega držati knjigu u ruci i osjetiti njezin sadržaj čitajući je. No, svako vrijeme donosi nešto novo, pa tako i ovo naše današnje.

22. Čitate li, i kakva književna djela najviše volite čitati?

Nema toga što ne volim čitati, ali ipak najdraža mi je poezija. Istu knjigu mogu čitati bezbroj puta. Ipak bih istaknula jednu knjigu koja je na mene otkako sam u mirovini jako utjecala, rekla bih čak i pomogla mi u kritičnim trenucima: „Buđenje svijesti“ - Antony De Mello. Imam tu knjigu.

23. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

O nagradama i prilikama kad su u pitanju neafirmirani nepoznati autori, dalo bi se puno reći, pa ne bi ni komentirala.

24. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluzeno dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Nešto tako mi se već dogodilo i nisam učinila ništa...

25. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Kad su u pitanju domaći i strani autori, pa mi smo valjda narod da najviše volim rođake koji su daleko, no svako pravilo ima izuzetak.

26. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Pitate kakva sam osoba? Kaže moj suprug „naivno poštena“. Nekad mi je dovoljna sitnica pozitivne od ne baš dobrih ljudi da im povjerujem i naravno kasnije slijedi razočaranje. No ipak, ne mogu promijeniti cijeli svijet, ali valja pokušati. A neku sličnu lijepu izreku pročitala sam od velike Majke Tereze. Nepravda me boli, a za pravdu sam bila čak i na sudu i u konačnici pobijedila. Previše sam ponekad osjetljiva, na svoju štetu, a osjećajna...

27. Što vas veseli, a što rastužuje?

Veseli me kad vidim sretnu djecu oko sebe, a rastuži zapostavljane djece i starijih u ova današnja luda vremena. Ima još puno toga, ali otišla bih predaleko...

28. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Puno, jako puno...čini mi se ponekada je bitna kvantiteta „nazovi slava“ i možda laka zarada, a kvaliteta upitna...

29. I za kraj, neki vaš osobni životni moto ili citat?

„Cijeli svijet je moja domovina, svi ljudi su moja braća, a moja vjera su moja djela.“

Marica Balen rođena je 1950. godine u Bereku gdje završava osnovnu školu. Još kao djevojčica znala je da želi biti učiteljica, pa nakon završene gimnazije u Bjelovaru, upisuje razrednu nastavu na Pedagoškoj akademiji u Čakovcu. Od gimnazijskih dana bavi se pisanjem, a pjesme objavljuje u Bjelovarskom listu. Nakon završene Pedagoške akademije, prvo radno mjesto pronalazi u Samarici, zatim u Petričkoj, a nakon toga se zapošljava u Osnovnoj školi Garešnica – u njezinu područnom odjelu u Garešničkom Brestovcu kojemu je i voditeljica sve do mirovine. U punom smislu riječi, učiteljski rad za nju je životni poziv. Posvećena djeci, provodila je mnoge edukativne i kreativne radionice. Njezina skupina mladih ekologa, imala je tjednu radijsku emisiju na garešničkom Krugovalu. Uz pedagoški rad, često piše za djecu i za potrebe izvannastavnih aktivnosti – pjesme, prozu, dramske igre. Aktivna je i u zajednici. Bila je predsjednica Mjesnog odbora Garešničkog Brestovca, a od 2005. do 2009. godine, uz stalan posao učiteljice, volonterski je obnašala dužnost zamjenice garešničkog gradonačelnika. Dobitnica je nekoliko priznanja među kojima Svečane povelje Grada Garešnica za naročite uspjehe postignute u radu s djecom i u radu Mjesnog odbora Garešnički Brestovac, te Priznanja Osnovne škole Garešnica za unapređivanje odgojno-obrazovnog rada u Područnoj školi Garešnički Brestovac. Odlaskom u mirovinu, intenzivnije se posvećuje hobijima – pisanju, cvijeću te još jednoj velikoj strasti – fotografiji. Fotografije objavljuje na društvenim mrežama, izložbama u Gradskoj knjižnici u Garešnici, u udruzi umirovljenika. Otkako je postala baka, dobiva novo poetsko nadahnuće, pa intenzivnije piše za djecu, posebno svoje unučiće. I upravo u umirovljeničkim danima objavljuje svoju prvu zbirku pjesma za djecu „Kakva rebra ima zebra“. Pjesme i prozu objavljuje i u nekoliko izdanja međunarodnih zbirki Facebook grupe „Pisci i književnost“, a posljednju godinu i u 10-ak izdanja međunarodnih zbirki Diligo libera. Druga samostalna zbirka „To je moj svijet“ objavljena je u izdanju Diligo liber-a.

JA PIŠEM ŽIVOT

*Ja pišem život, sreću i tugu,
sve između životarenje je.
Pišem bosonogo djetinjstvo,
pišući budim mladost u starosti.
Ja pišem pravdu i nepravdu.
Mojega Boga,
što rađa, goji, poji, uzgaja i uzima.
Ja pišem vlat trave
umivene jutarnjom rosom,
slavuja što s proljeća rano
započinje razgovore pjevne,
napućenu bolesnu zemlju,
zrak, vode, gore, more
i sve što moli malo čistoće.
Pišući tražim istinu u ljudima,
suživot bez uvjetovanja.
Ja pišem...
jednostavno pišem život...*

U STIHOVE ŽELIM ŽIVOT SLITI

*U stihove želim svoj život sliti,
spasiti dušu okova i muka,
jer puno toga uzalud je bilo
tek prolazna slučajnost puka.

Dosta žalopojki i ispraznih priča!
Za žalopojke sad je malo kasno.
Izvadit ću figu iz džepa
i istinu svima reći glasno.

Onda krenut svojim putem dalje,
zaobići prašumu života,
slijedit' titraj što srce mi šalje
u tome je istinska vrednota.*

Marica Balen

1. Za početak, ukratko, predstavite sami sebe.

Mario Šuprna, 35 godina.

2. Koliko dugo pišete?

Od svoje 17. godine, unazad 2 godine intenzivnije.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

Nemam najdražu knjigu iz djetinjstva, jer me sve knjige iz tog razdoblja podsjećaju na bezvoljno odrađivanje lektire. ☹️

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje je zapisivanje slika i priča iz nekog unutarnjeg svijeta skrivenog od svih, a poneki kutovi njega čak i od nas samih. Pisanje mi predstavlja istraživanje, i neki način pražnjenja osjećaja i misli, koji su teret ako se ne znaju koristiti i iskoristiti.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Sve može postati inspiracija ako imate sposobnost stvari gledati na drugi način.

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Do sad imam objavljenu jednu zbirku poezije "ŠUM",

, a uskoro ću objaviti i drugu. Pišem neprestano, tako da imam planove i za dalje.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Samo poezija, za sad.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

Na društvenim mrežama.

9. Kako vi gledate na današnju preplavljenost Facebook pjesnicima i što mislite o njima?

Na svom Facebook profilu svatko ima pravo objaviti što želi. Ako netko ima hrabrosti, i mišljenja je da je njegovo pisanje nešto što će se svidjeti publici, ne vidim razlog zašto ne bi objavio. No ipak sam mišljenja da bi se svatko trebao potruditi biti što originalniji.

10. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Ako mi netko nešto ukrade, znači da mu se svidjelo, i da to nema. ☺️ Naravno, ne podržavam to!

11. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

Nemam favorita. A konkurencijom ne smatram nikoga, jer na ovo ne gledam kao na nekakvo natjecanje.

Svatko ima svoje razloge pisanja i ne bi se trebali uspoređivati.

12. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Nema ni najdražeg, niti najomraženijeg. Previše ih je da bi ih mogao izabrati, a još ih sve nisam niti pročitao, pa mi ocjena ne bi bila realna.

13. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste, kakav ste dojam stekli o njemu? Utječe li njegova osobnost/stav/razmišljanje na to hoćete li ga čitati?

Nisam upoznao nikoga.

14. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Prvo i osnovno, zasigurno dobrim sadržajem. Ostalo su reklame, preporuke, recenzije...

15. Što mislite o natječajima, pozivima? Smatrate li da bi ih trebalo biti više?

Jako dobra prilika za autore da istupe u javnost. Možda bi trebalo proširiti tematiku. Više natječaja, više prilika.

16. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Za sad moram priznati da nije ni jedna ostavila na mene takav dojam da bi nakon čitanja primijetio nekakve ogromne promjene. Ali, život može utjecati na pisanje knjige. 😊

17. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Prvo hrabrost da počne javno objavljivati, zatim upornost i originalnost. Ne smetaju mi te razlike, u svemu postoji netko bolji i lošiji. Isto tako sve ovisi o ukusu publike.

18. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

Nakon što sam odlučio javno objavljivati svoje pisanje, sve je išlo dosta brzo, tako da sam za manje od godinu

dana, imao u ruci svoju prvu zbirku.

19. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Jednostavno je napisati onome tko ima svoje jasno viđenje toga što pokušava prenijeti drugima. Obično se pjesmu potrudim napisati odjednom, dok su mi slike i misli koje su se stvorile svježe.

20. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Lakše je napisati pjesmu, ako ćemo mjeriti po vremenu i trudu. Ali isto tako neke pjesme mogu reći isto toliko koliko i jedan roman.

21. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Ne sjećam se točno, jer su to na početku bila piskaranja po raznim bilježnicama. Tako da ne bi sa sigurnošću mogao reći kome i zašto.

22. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Danas je to sve usko povezano, i mislim da je potrebno da knjige budu u svim oblicima. Bitno je da postoji interes za čitanjem. Najsličnije tome je Facebook profil.

23. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Iskreno, ne čitam puno. Ali volim pročitati nešto s područja filozofije.

24. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Mislim da će svatko tko je zaslužio dobiti nekakvo priznanje kad tad.

25. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluzeno dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Svatko može misliti da je zaslužio nagradu, a ne netko drugi. Ja osobno bi čestitao pobjedniku, ionako su to

uvijek nijanse koje presude.

26. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Mislim da svaki dobar autor ima svoju publiku, nebitno od kud je.

27. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Dosta sam tolerantan i otvoren. Naravno da mi nepravda smeta, kao i svakom normalnom čovjeku. Ali ne znam koliko uopće ima smisla ići se boriti protiv svake nepravde koju vidim, pa imam granicu do koje mogu ostati pasivan.

Mario Šuprna rođen je 12.02.1987. u Pakracu, živio u Garešnici do svoje 22. godine. Preselio se u Međimurje. Trenutno živi u Dragoslavcu.

Otac je dvoje djece (8g., 2g.) Pisanjem se bavi od svoje 17. god. Slobodno vrijeme koristi za pisanje, opuštanje i igru s djecom. Inspiraciju nalazi u svemu što ga okružuje i u životnim situacijama.

TVRDA JE KORA INATA

*predugo pod maskama
ne znamo tko smo
ni koga poznamo
previše slojeva ponosa
tvrda je kora inata*

*mi smo isti
znamo tko smo bili
no ne i tko smo postali
dok smo si lagali
kako bi opstali*

*isti smo mi
opet bi bili
kad bi si otkrili
gdje smo to
jedno drugom se skrili*

*da očima se ne tražimo
sad je jasno
našli bi se sa sklopljenima
ali sad je kasno*

28. Što vas veseli, a što rastužuje?

Veseli me sreća, rastužuje me tuga.

29. Postoji li nešto što vas izbacuje iz takta?

Postoji, ali ne pokazujem to previše.

30. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Svemu što želi opstati, potrebne su promjene

31. I za kraj, neki vaš osobni životni motto ili citat? I?

TUĐA MAJKA

*gorko je mlijeko tuđe majke
hladne su ruke tuđe majke
pljesniv je kruh tuđe majke
tužne su njene, prije sna bajke*

*nesigurno je krilo tuđe majke
skupa je briga tuđe majke
ne vide dobro oči njene
gluha i nijema je za tvoje probleme*

*dani tuđe majke su bez strepnje
dok tvoja, bez tebe
u svakom zvuku
čuje tvoje kretnje*

*noći tuđe majke su snene
dok tvoja, bez tebe
s pogledom u mrak
sluša kako prolazi vrijeme*

Mario Šuprna

1. Za početak, kratko, predstavite sami sebe.

Orijana Nikolić, vozačica tramvaja, rodom iz Šibenika. Pjesnikinja, majka, supruga, sestra, teta, snaha, sestrična, prijateljica, kolegica...

2. Koliko dugo pišete?

Pišem od srednje škole.

3. Najdraža knjiga iz djetinjstva, i zašto?

„Čudnovate zgone Šegrt Hlapića“. Lako „uskočiš“ u priču i krećeš u pustolovinu poistovjećujući se s likovima iz priče. Jako važno za mlado biće koje upoznaje svijet, knjige...

4. Što za vas znači pisanje, što vam pisanje predstavlja?

Pisanje za mene znači postizanje balansa i mira u duši, preneseš one titraje srca i duše na papir i nakon toga sretna i ispunjena spremna sam za nove životne izazove i situacije.

5. Gdje pronalazite inspiraciju?

Inspiracija je svugdje oko nas. Naročito u prirodi koja nas okružuje...

6. Koliko ste do sada objavili djela, a koliko ih imate u

planu objaviti? Ako ih nemate, u kojem periodu možemo očekivati neko vaše djelo?

Jedno književno djelo u objavi.

7. Pišete li samo poeziju ili i druga književna djela?

Uglavnom poeziju.

8. Gdje se najčešće mogu naći vaši radovi?

U mojoj bilježnici.

9. Kako se nosite s krađom ili otuđivanjem bilo čijeg teksta i što mislite o tome?

Zbog silne preplavljenosti „lako“ je kopirati nečiji rad, kako li se osjeća onaj tko je ukrao rad?! Strašno!

10. Ima li netko od domaćih autora da vam je favorit i smatrate li nekoga svojom konkurencijom, i zašto?

D.Burazer, S.Šarović, S.Vrkljan, D.N.Borovnjak, konkurencija ne, to nikako. Svatko ima svoju publiku.

11. Koji vam je nadraži, a koji najomraženiji pisac/autor?

Najomiljeniji pisac mi je M.Selimović, a najomraženijeg još nisam spoznala.

12. Jeste li upoznali kojeg našeg autora, i ako jeste,

kakav ste dojam stekli o njemu?

Upoznala sam neke autore, svi smo mi ljudi s vrlinama i manama. A osobnost autora ne utječe na čitanje djela.

13. Što mislite, kako knjiga postaje klasik?

Knjiga postaje klasik kad snagu riječi prepozna puno čitatelja i kad ta knjiga „dodirne“ srž tvog bića, prodrma, potakne na razmišljanje i kojoj se vraćaš ponovo i ponovo otkrivati te riječi koje te tjeraju na nove analize...

14. Što mislite o natječajima, pozivima? Smatrate li da bi ih trebalo biti više?

Natječaji su dobri za lakše afirmiranje pisaca. A sad treba li više to ne znam, svatko dobije svoj trenutak samo treba htjeti i željeti...

15. Postoji li neka knjiga koja je utjecala na vaš život, i koja?

Da postoji knjiga P.Coelho Alkemičar, nakon što sam pročitala tu knjigu kao da sam „odvažila“ situacije iz života (čitaj one drhtaje duše) prenijeti na papir-ponovo jer sam jedno vrijeme prestala pisati.

16. Što po vašem mišljenju utječe na to kako neafirmirani autor postaje afirmiran i priznat u književnosti? Smeta li vam što nisu svi autori jednako priznati?

Nisam razmišljala kako se postaje afirmiran, ali kao i obično prvo mi padne na pamet reklama, no ako netko živi život pisca i dobar je u tom naći će put do čitatelja, pa tako i put do svoje afirmacije.

17. Koliko vam je vremenski trebalo objaviti javno neko vaše djelo?

Pošto je ovo moje prvo djelo onda sam čekala dok se sve „pokrenulo“, nekakvih 5-6 godina.

18. Mnogi misle da je jednostavno napisati nešto. Koliko vama treba vremena i truda napisati bilo kakvo djelo, ili tek samo pjesmu?

Nije jednostavno. Nekad inspiracija dođe i pišeš, pišeš, a nekad ni slovo neće da se „posloži“.

19. Je li lakše napisati pjesmu, ili roman?

Pjesma je kraća pa kao možda lakša, samo vremenski lakša...

20. Sjećate li se prve pjesme koju ste napisali, kada i kome ste ju posvetili?

Da sjećam se, u drugom razredu srednje škole. Nikom nije posvećena, samo su riječi „ostale“ na papiru... svidio mi se osjećaj nakon što je pjesma napisana...

21. Koliko vama kao piscu predstavlja pojava digitalnih knjiga i sličnih blogova, (Amazon, Wattpad i sl.) i što mislite o tome? Ili vam je draži tiskani oblik? Ili, imate li svoj blog, stranicu, ili bilo slično?

Draži mi je tiskani oblik. A nemam ni blog, ni stranicu, ni Facebook...

22. Čitate li, kakva književna djela najviše volite čitati?

Čitam sve, čitam svaki dan, možda ipak više romane...

23. Smatrate li da se premalo nagrada i prilika dijeli neafirmiranim, nepoznatim autorima?

Možda da je više nagrada da budu ohrabrenje autorima.

24. Što bi učinili da saznate da je netko nezasluženo dobio neku nagradu koja je bila vama namijenjena?

Ja nisam čovjek kojem je pljesak auditorija primarni životni moto pa ako je netko sretan s nezasluženom nagradom neka uživa u toj lažnoj slavi.

25. Smeta li vam to što se premalo pažnje posvećuje našim domaćim autorima?

Da smeta mi jer mislim da ima domaćih autora koji pišu izvrsna djela.

26. Kakvi ste kao osoba? Smeta li vam nepravda i kako se nosite s njom?

Smeta mi nepravda, ali krivi tok rijeke je teško ispraviti pa onda pokušavam „hladne“ glave... napisati pjesmu i... godinama se sve nekako posloži i dođe na svoje.

27. Što vas veseli, a što rastužuje?

Veseli me čovjekov iskren osmijeh, a rastužuje me laž.

28. Postoji li nešto što vas izbaci iz takta?

Oooooo da, neistine i kad netko „živi“ tuđi život.

29. Mislite li da se dosta toga promijenilo u književnosti u posljednjih 20 godina?

Ne bih rekla, osim što je sve nekako dostupnije zbog interneta.

30. I za kraj, neki vaš osobni životni motto ili citat?

„...samo je jedan prizor veličanstveniji od mora, a to je nebo...samo je jedan prizor veličanstveniji od neba, a to je unutrašnjost ljudske duše.“ V.Hugo

Orijana Nikolić, (Radić) rođena je u Šibeniku 25.08.1972. Do 1990. živjela u Podorljaku, malom životopisnom mjestu u Dalmaciji uz majku Slavicu, oca Petra i brata Olivera koji su u njen život utkali nezamjenjive niti života i bili njena najveća potpora i podrška u životu... i tiha snaga...

Srednju školu završila je u Trogiru, prirodoslovni-matematički tehničar. Nakon srednje škole dolazi u Zagreb na studij građevine (neostvarena želja graditelj mostova, al' nikad nije kasno)... 1997. g. zaposlila se u ZET-u na radnom mjestu vozačice tramvaja gdje i danas radi. Udana, majka prekrasne djevojke Robertine.

Pjesme je počela pisati u srednjoj školi, sramežljivo, a danas se najviše ideja za pjesme događa dok vozi tramvaj, a njene najrealnije, najvjernije i najkritičnije kritičarke su upravo njene kolegice. „Trezor uspomena“ je njena prva zbirka poezije.

14. PROSINAC

*Na tajnoj stranici dnevnika
crvenom bojom, imaginarnosti,
upisah datum: 14. prosinac.*

*Bit' će to datum
mog tajnog slavlja,
uslišene su molitve
(one kad kazaljke se poklope).*

*Dan je odbrojavao svoje
posljednje minute.
Kazaljke se poklopile....*

*14. prosinac je neminovno umirao.
A ja?!
Ja sam počela živjeti.*

Orijana Nikolić

*Tvoj život okupan sjajem treba biti,
nemoj svoj predivni osmijeh nikada kriti,
bol postoji, da, to je istina, ali znaj to,
nisi sam, i mi ćemo skupa pobijediti to zlo*

*Samo hrabro, anđele mali, i ne zaboravi na željicu svoju,
mi odrasli ćemo ti život uljepšati u puno ljepšu boju,
samo ti si uzor svima nama,
i zato, tvoj život treba biti svjetlost a ne tama ...*

*Znamo, neželjeni gost je posjetio tebe, da,
ali predaje nema jer on itekako može otići ća,
samo uz srce pravoga lava kao što si ti,
taj gost itekako može otići...*

*Ne budi tužan, ne zaslužuješ to,
ma pobijedit ćeš ti to zlo,
djetinjstvo tvoje pjesmom zračiti treba,
uz pomoć predivnih anđela s neba...*

*A i roditeljima tvojim podrška iz srca svog,
vjerujte da sve vidi dragi Bog,
ne gubite nadu ni vjeru vi,
jer svom ste anđeli najpotrebniji!*

*Anđele dragi, ti si borac naš,
i želimo da to u svakom trenutku znaš,
da predivni osmijeh tvoj i dalje sja,
jer tvoje srce je toliko snažno da se
s najvećim ugrizom života boriti zna!*

*Vjeruj u sebe, jer mi vjerujemo u tebe, i nadu ne gubi,
jer dušo draga, život anđele itekako ljubi...*

Danijela Ćuk

NOTA LJUBAVI

*Nota ljubavi
Ti i ja
Naše usne ljepljive meda
Naše oči pričaju
Naše tela zaljepljena od znoja.*

*Tihe riječi volim te
Nedostaješ mi
Naši osmijesi
Naša tišina.*

*Na vlažnom pijesku
Stojimo mi na obali
Gledamo zalazak sunca
Blagi vjetar nas miluje.*

*Nota ljubavi
Postali i ostali smo mi
Dvije čaše hladnog vina
Reci mi
Ne idem od tebe.*

Aleksandra Brankov, Beograd

LJUBAV JE TO

*Griješ srce moje
Griješ moju dušu.
Grliš i držiš moje ruke
Ljubiš i maziš lice.
Potpuno sam ti se prepustio
I riječi same teku do tebe
Smiruješ moje noći bez sna
Nemire, brige, samoće
Prazno mjesto na drugom
Kraju kreveta.*

*U tvojim očima plivam i ronim
I dišem i dišem, duboko, duboko.
Ljubav je to kažeš,
Da, da, da, ljubav je to
Osjećam i gorim pod njenom
Vrelinom, dodirima, snagom
Koja pokreće.
Mislim na tebe iako se
Ne usudim duboko ući
Niti dopustiti si biti sretan
Jer život me često puta
Ranjavao i oduzimao a
Malo kada davao i oplemenjivao.
Možda nisi stvarna i možda ćeš
I ti otići a možda je i bolje
Makar ovo malo biti sretan
I ispunjen i ploviti niz tvoje oči
Plivati i roniti na valovima
Uzbuđenog žara u toplom
Moru daleko od buke i vreve
U tišini našeg trenutka
Bez sutrašnjeg dana koji možda
I neće doći*

Ivan Dimoski

ONA BI

*ona bi da je zovem mazo
da je jutrom poljupcima probudim
da je obljubim još onako snenu
da joj svoje snove ispričam
da joj doručak u krevet donesem
da jezikom pokupim mrvice kruha sa
nje
da joj puštam sentiše
da joj prostote šapućem u uho
da joj čitam svoje pjesme
da je grijem tijelom svojim*

*i kako da je ne poslušam
kad je
volim*

Mladen Vojtkulak

ZALUD

*promijenio bih srce za drugo
jer drukčije te se ne mogu riješiti
promijenio bih srce za drugo
jer drukčije te neću prestat voljeti*

*zalud sam davao zlato i bisere
da potplatim one crne anđele
da mi te u snove više ne puste
da te u tamnice bace najcrnije*

*i gdje god sam se skrivao
od tebe ne mogu pobjeći
jer ti me uvijek sustigneš
i u meni dom svoj pronađeš
i nikada ne promašiš
uvijek mi se u srcu nastaniš*

Mladen Vojtkulak

PJESMA NA KRILIMA VJETRA

*Na trenutak vjetar zaustavljam,
Pjesmu pišem,
Na pahulju stavljam.
Onda nježno,
Pustim vjetru krila
Nek je nosi
Gdje još nije bila.
A kad stigne
Prinesi je k sebi
Pa prepiši,
Da se pjesma
Otopila ne bi.
Pahulja će sigurno nestati,
Pjesma neće,
Čuvat ćeš je znati.
Nek' se pjesma
S tvojom stopi,
Ako moraš, ti moju rastopi.
Pa nek opet
Postane pahulja,
Nek je vjetar
Do u beskraj valja.*

Marija Kenjeric

BOŽIĆNA ČESTITKA

*Šetajući niz ulicu
zvijezdu vidjeh padalicu.
U trenu sam pogled digla,
zaželjeti nisam stigla.
Otvorila oči širom,
sve odiše svetim mirom.
Tad se sjetih dobrih želja
svima mira i veselja.
To svakome možeš dati
SRETAN BOŽIĆ - mu nazvati!
Tvoju vjeru, ljubav, nadu
nek' ti nikad ne ukradu.
S Božjim ćeš sinom moći
dugom cestom mirno proći.
Zato BOŽIĆ TI ČESTITAM
za zdravlje te tvoje pitam,
i ne boj se kad te boli
jer te ISUS silno voli!*

Marija Kenjeric

ZADOVOLJSTVO

*O tebi mislim u udubinama
Naborima kože ispunjenim nepoznatim ekcemima
Rukama koje su zaboravile što su sve dodirnule
Bojim se da ti kažem da u krcatim autobusima
 ljudi se pretvaraju u
 Svjetleće meteore
Baš jednog je jučer otac pronašao na njivi
 i upitao me da li je ovo meteor
 Bio je prepun hrapavosti
Nisam znala da li je to meteor
 Jesi li to bio ti, ili sam bila ja*

*Ti previše očekuješ da je moja koža mekana
Nemoj žudjeti za mojoj kožom
 Posvuda su ivice koje
 mogu da te povrijede
I uskrate ti zadovoljstvo sisanja
 među mojim grudima*

Emina Đelilović-Kevrić, Sarajevo, BIH

LJUBAV JE ONO ŠTO ČINI NAS SRETNIM

*Ja sam sretan kad imam samo tebe
 Jer ti si žena života moga zaista
 Spreman da dam ti sve što imam
 Samo da budeš vječno ti
 Moja
I znam da smisao za mene jeste sreća
 Da volim i čuvam te kakav jesam
 Da ne odeš ti od mene bez razloga
 Nego samo da cijenimo ono
 Što imamo jedno ka drugo
Ljubav je ona koja sve će da oprašta
I smatram da sam ja veoma poseban
I vjerujem da ljubav je posebna za mene
 Te da ja ću dati sve od sebe
Svakako da budem najbolja verzija sebe
Ja sam svakako svaki dan sretan s tobom
Jer ljubav mora da bude posebna za nas oboje
 To je nešto što me čini sretnim jako
 Jer svaki dan je događaj za mene
 Za oči boje svježeg badema
Ljubav je najjače oružje za mene i tebe
Jer mi smo najbolji prijatelji u svemu
Svakako, ja znam da imam tebe pored sebe
I sve je drugo nevažno osim da budemo
 Zauvijek sretni!*

Maid Čorbić, Tuzla, BIH

ČEŽNJA

*Dok čekam da mi dođeš
pitam se hoću li ikad
ja prva doći k tebi?*

*Hoće li moje slutnje
roditi neke nove kušnje
dok kroz padove
čeznem za uzdizanjem?*

*Prignut ću koljena,
sklopiti u molitvu ruke,
dati zapovijed umornim očima
da ne gledaju utjehe tuđe.*

*Dok čekam da mi dođeš
pitam se hoću li
prestati slušati izgovore
što me neprestano guše?*

*Hoće li u meni tvoje riječi
progovoriti jasno?
Još čekam, još nije kasno.*

Karolina Obradović

DA SAM TI BLIŽE

*Duša mi čezne za tobom
znam, jer to osjećam,
ponekad čini mi se
da zalud tražim izvor
pravde i pravice
u svjetovnim nemirima.
Možda tražim te
Na krivim mjestima?
A mjesta zapravo nisu važna
važan si ti i tvoja prisutnost,
no ipak da sam malo bliže
tom svjetlu, toj blagoj riječi,
duša bi moja mogla
sve rane svoje izliječiti.*

Karolina Obradović

KUTAK ZA POEZIJU

ZAGREB JE MOJ I TVOJ

*Niz cipele šušti jesenje lišće
 U bojama svojim žutim i smeđim.
 Kesteni mirišu kod Žareta
 Topli veliki rastvoreni.
 Zrak je ugodan i svjež
 A noć je preplavila dan.
 Vreva ljudi koji šetaju kroz život
 Niz ulice voljenoga grada.
 Osmjesi im ne silaze s lica
 I zarazno prelaze na sve oko njih.
 Na mene, na nepoznate ljude
 Na topla peciva, fritule i kuhano vino.
 Nepročitane knjige i tvrde korice
 Divno obogaćene ilustracijama.
 Pogled na osvijetljene i ukrašene Platane
 Kroz večer nas vode u drugi svijet.
 Pjesma se čuje u paviljonu
 Razdragana i milozvučna.
 Petak je uvečer i sloboda postaje opipljiva
 Tijela mekša i opuštenija.*

*Neko je poskakivao od sreće
 Kažu da nije odavde, tek se doselio.
 Lijepo, jer govorili su naši stari
 Ako se osjećaš dobro u zemlji
 U koju si došao živjeti*

*Osjećat ćeš se dobro i u
 Vlastitoj koži.
 Idem uz Vlašku pa potom
 Niz Europski trg, pa do Manduševca
 Iako po novom uređenom betonu
 Pod mojim cipelama šušakaju
 Listovi žuti i smeđi koje sam pokupio
 Na zelenoj površini ispod drveća
 U parku Ribnjak.
 Ogledam se oko sebe i čujem srce
 Kako pjeva Zagreb je moj
 I tvoj, i tvoj, i tvoj....
 Kroz ovu jesen toplu i nježnu....
 Čujem pjesmu....
 Zagreb je moj i tvoj i tvoj*

Ivan Dimoski

NADA

*Kiša pada iznad grada
Osjećam
Da s oblakom
Odlazi i moja nada*

*Ima nešto u toj kiši
Nešto što u nama budi sjetu
A moja nada
K'o svijeća na vjetru
Gasi se*

*Kiša pada iznad grada
Dušo moje duše
Gdje si sada*

*Dođi
Pojavi se
U kapljici kiše sakrij se*

*Da osjetim da si tu
Da mirišem te
I udišem te
Mada nemam te*

Marina Maruna

167. pjesma

*Što da radim
kad pogleda me nebo
jer prazni smo oboje
ono u plavoj
a ja u sivoj boji
i čekamo
onu toplu ljetnu kišu.*

Renata Senfner

RUŽE

*Gledam kako otkida sitno trnje na ružama
Iz moje perspektive vrt izgleda naopako
Toliko dugo čeka da neko pozvoni na vrata i
donesu ruže
Crvene ruže i pregršt loše poezije
Vrt se smije
Ona u umiljatoj haljini otkida jednu
Miriše je i divi se mirisu kojeg nema
Ja osjetim samo znoj njene nemoći kao puki
promatrač
Ona je pronašla svoju ružu bez trnja
Ima u njoj nešto demonsko
Zatvaram prozore i vrata svoje kuće
Bježeći od žene koje dolje nema*

Emina Đelilović-Kevrić, Sarajevo, BIH

NE GOVORE RIJEČI

*Ne govore riječi,
djela govore.
Zagrljaji. Poljupci.
Ne govore riječi,
snovi govore.
Čežnje. Slutnje.
Ne govore riječi,
suze govore.
Rane. Ožiljci.
Ne govore riječi -
čovjek govori.
Njegove ruke. Oči.
Srce.*

Nikolina Remenar

BOŽIĆNA PORUKA

*Dok snježne pahulje ljube šumu,
a bijeli pokrivač utopli umornu zemlju
za nova rađanja,
ugrijte svoje bližnje iskreno toplim riječima,
odašljite lijepe misli
onima koji su daleko,
pružite ruku pomirenja svima,
baš svima!*

Slavljem Isusova rođenja,

*rodit će se u vama dobrota,
a ona ima bezgraničnu moć.
Majka je mira, radosti, nade i ljubavi.*

Marica Balen

Božić 2007.

*Sićušna starica, moja majka,
prilazi tiho poput sjene,
pomalo bojažljivo,
božićnom drvcu na prostranoj terasi.
Meke, snježne pahuljice,
slijeću nježno s ponoćnog neba
na umorne sklopljene staračke ruke.
Iskra nepoznate mi radosti
zatitra joj u kutku suznog plavog oka.
Pogleda uz okićeno drvce put neba
i kao da se vraća u davne dane djetinjstva,
dječjom ushićenošću tiho zapjeva:
„Svim na zemlji mir veselje!“*

Marica Balen

ARKA

*Sagradili smo arku.
Veliku,
veličanstvenu,
ponosnu.
Noa bi nam zavidio.
Strpljivo smo je punili
pomno birajući putnike.
Na žalost,
nije bilo mjesta za sve.
Izbacili smo
Patnju,
Svađu,
Zavist,
Ljubomoru,
Tugu i
Samoću.
Stigla je oluja.
Mi smo bili spremni.
Valovi su ljuljali arku,
nismo se dali.
Sve je bilo savršeno.
Samo šteta,
baš šteta
što je bila
oda papira.*

Petra Friščić

PO MOJOJ MJERI

*Šetala sam u tvom kaputu
dugo sam se hrabro držala
dok nije postalo neizdrživo hladno
jer mi je bio velik.
Hodala sam u tvojim cipelama
stupala sam suvereno i veselo
dok se nisam spotaknula
jer su mi bile velike.
Nosila sam tvoje naočale
heh, nisu bile ružičaste.
Možda je u tome bio problem
jer kroz njih nisam vidjela.
Jednostavno nisi krojen
po mojoj mjeri.*

Petra Friščić

GLADNI VUCI

*U glavi mi zavija desetak gladnih vukova,
deru se i otimaju moj unutarnji mir,
donose tjeskobu, žalovanje i tugu
plačem u sebi, odakle dolazi taj nemir.
Što je to sa mnom, s koje gore sam pala,
zašto je toliko tužnog u mojim venama
i zašto me je sretna karta jednostavno mimoišla?*

*U mojoj glavi tutnje vlakovi,
odlaze na put bez voznog reda,
ponekad u neku daleku prošlost,
vozeći tugu čas nazad, čas sprijeda.*

*Oko mene je toliko buke
koja teži i vapi za tišinom,
koja te Bože moli i traži
koja kopni za Kristovim mirom.*

*U mojoj glavi zavijaju tužni vuci,
tražeći hranu ili zabavu
mислеći kako uživam u tome svemu,
muče me i progone kao srnu u snijegu.*

*Ali nisam ja srna da bježati mogu,
već sam ranjena duša
koja iz svoga pakla ne uspijeva izaći
odavno je u meni pustinja,
hladne noći i vječita suša....*

Andreja Bartolić

ANĐELI ČUVARI

*Nekada su djecu učili stari
da anđeo čuvar
od svega ih brani,
i da im tiho
kraj postelje bdije
dok dragom Bogu
za njih se moli.
Čekali smo tiho,
šaptali i bdjeli
i pazili pomno
da nas san ne smori,
da ne dođe jutro
pa anđele probudi
a nismo im zaspalima
dodirnuli krila.*

Suzana Ružman

DIJETE TREBA...

*Dijete treba nježnu ruku
da ga čuva, štiti, prati,
dijete treba mirnu luku
da se u nju uvijek vrati.*

*Dijete treba snove, bajke,
na uzglavlju zvijezde sjajne,
dijete treba šapat majke
da mu čuva prve tajne.*

*Zato neka mir zavlada
za svu djecu diljem svijeta,
da od tihog Božjeg sklada
svuda samo ljubav cvjeta.*

Nada Jačmenica

DJEČAK I DUGA

*Kiša je padati prestala.
Mama je zaspala.
Sunce je na nebu
obojalo dugu.*

*Znatiželjne oči
maloga dječaka
nisu odoljele
tom veselom pozivu.*

*Istrčao je bos iz kuće.
Pidžama mu meka
pa je pokret lak,
savršen za tihi bijeg.*

*Ostavio svoju majku
neka se naspava
dok on smjelo
na nebu dugu proučava.*

*Zahladilo na bose noge,
smočio se sav,
na podu je ostao
mokrih nogu trag.*

*U krevet se vratio
taj maleni dječak
da ga majka tijelom grije,
a duga nek samo sja.*

Željka Uhitil

MALI MEDO

*Mali se medo
u pećinu skrio,
sunce je pržilo,
vruće mu je bilo.*

*U pećini tmina,
po zidovima
sunce šara,
s ulaza namiguje..*

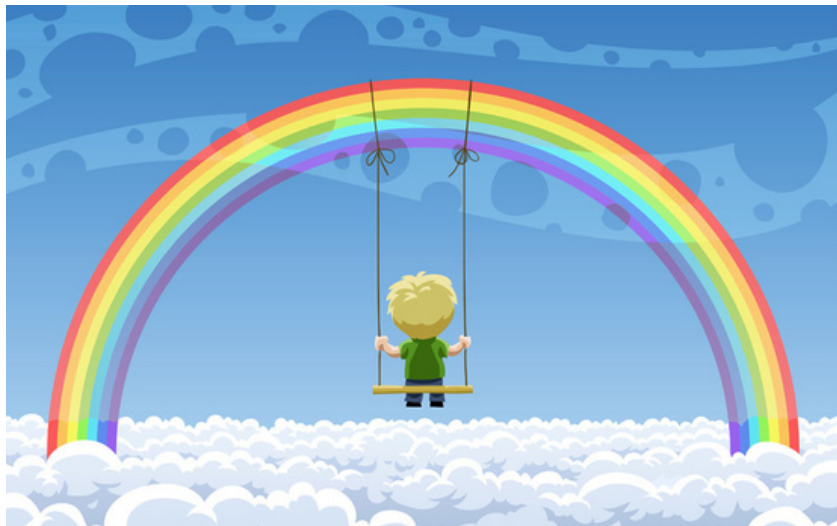
*Virka medo
u taj razigrani svijet,
žuta će mu pčelica
napraviti med.*

*Sluša strogu majku,
ali igra zove van,
šareni mu leptir
pokazuje put u raj.*

*I izađe medo,
ponjuši zrak i cvijet,
otetura nespretno
u obližnji vode tijek.*

*Strese malo krzno,
ugodom ozaren,
sunce je toplo
i život je lijep.*

Željka Uhitil

ŠTO JE LJUBAV

*Ljubav je oblak u boji leptira,
ljubav je vjetrić što vlatima svira.
I sunčeva zraka u tvojoj kosi,
ljubav te uvijek k'o perce nosi.*

*Ljubav nema početka ni kraja,
ona k'o svemir sve ljude spaja.
Mislina svojim kad ju pošalješ
i nekom dalekom u svijetu ju daješ.*

*Ona ne spava, ne vene, ne staje,
ona te budi i vječito traje.
Ti si k'o čamac u njezinom moru,
dragocjen glasić u ljubavnom zboru.*

*Ljubav je oblak u boji leptira
i vjetrić što skladno vlatima svira.
Kad osjetiš treptaj u srcu i kosi,
to ljubav te tiho u beskraje nosi.*

Nada Jačmenica

VRABAC

*Jedan vrabac nevaljalac
za sjemenke pravi znalac,
u dvorište svrati često
dobro znade svoje mjesto.
Živ, živ, dan je loš i siv
a kukuruz zlatne boje,
uživajte mile moje!
Kokoši me okružile,
doručku se pridružile
da me mačka ne ugleda
pa ne skoči preko greda.*

*Zato zrnje brzo zobam
mačkino strpljenje probam.
Skrivam se međ' kokošima
dovikujem sa vrapcima.
Hajde braćo, živ, žav,
pojedimo obrok sav.
Stare mačke se ne bojte
u mene se pouzdajte!!
Ne časite više časa
U zrnju nam eto spasa!*

Marija Kenjerić

DOZIVAM TE MOLITVOM

*Zovem Te tiho
jer znam da me čuješ,
trebam Te, vjerujem
da Ti činiš čuda...*

*U ova vremena teška
Tvoja nada, Tvoja milost,
više no ikada
potrebna je ljudima.*

*Molitvu koju govorim Tebi
na krilima odnijeti će anđeli,
pokloni nam mir, pokori zlo,
ostavi Svoj blagoslov
za sve ljude i svijet cijeli.*

*Tvoj blaženi dodir
nek vida svaku ranu,
Sunca mi donesi,
mir podari svakom danu.*

*Molitva se ova
iz dubine duše uzdigla.
Znam da moj vapaj čuješ i
vjerujem, Ti si tu.
Slušaš moju molitvu.*

Nevenka Čuček

TA BOL

*Jesi li ikada osjetio bol i tu ranu?
Ili težinu kapi krvi koja pada dugo,
kao vječnost je predugo...
Pomiješana krv i znoj od straha smrti
koji ti ne daje ništa, ni tugu...
Jesi li ikada osjetio razarajuću bol
koja ti drobi kosti?
Ruke ti probiše,
dušu ti iščupaše,
tijelo ti uzeše...
Ne postoji takva bol,
ne u svijetu mom.
Pa kako da pratim korak tvoj
kada ne mogu osjetiti tvoju bol?
Gdje da pronađem snagu
da udahnem život tvoj?
To mogu samo ako poznajem tvoju bol...
A upoznala sam te u radosti,
u osmijehu i tvom dodiru...
Ponekad tvoji koraci nestaju
kao tragovi u pijesku.
Nosiš li me tada ili
uzdižeš do raja?

Znam da su to tvoji koraci
jer samo oni to mogu,
pratiti me u mom hodu.
Sve je tvoja krv isprala
i moju dušu oživjela.*

Danijela Serdar

SVJETLO LJUBAVI

*Bože daj da svjetlo
Tvoje Ljubavi
U meni vječno gori
Ako se počne gasiti
Rasplamsaj ga
Isuse moj
Jer što sam ja
Što je ovo maleno
Srce moje
Bez Tvog svjetla
Bez Tvoje Ljubavi*

Marija Perdijić

VODI ME MAJKO

*Vodi me Majko u ovom
Svijetu nemira*

*Snagu mi daj, da se mogu nositi
Sa svim problemima
Ti si Majka nježne svjetlosti
Majčice moja trebaš mi*

*Tvoja me milost uvijek blagoslivlja
I danas neka vodi me
I sutra i cijeli život moj
Vodi me Majko
I kad se spusti
Tama kad pomislim
da više nemam kud
Vodi me Majko, vodi me ti*

*Molim te Majko, ti svjetlosti nježna
Kod Sina svog, zagovaraj me
Da nikada tama ne obuzme mene
Vodi me Majko putem Ljubavi*

*Vodi me ti, svjetlosti nježna
Da nikada tama ne obuzme me
Pokaži mi, kako se Voli
Kako se Ljubi, odagnaj ovaj strah moj
Majčice moja trebaš mi*

Marija Perdijić

PISMO MAJCI

Draga Majko.

Ovo je trenutak samo za Nas.

Sa Tobom pozdravljam dan.

Zahvaljujem Ti na darovima.

Njih čuvam, sa njima si me blagoslovila.

Ponekad se zamislim...

*Rasipam li se previše sa njima, pokušajima da
ugodim svima?*

*Trebam li sačuvati sebe za vrijeme koje samo
meni poklanjaš?*

Imam pregršt želja za one koje volim.

*Za njih uvijek lijepe snove snivam jer naučila
si me da sanjam i da sjećanja pospremam.
Naučila sam uz Tebe da godine brzo prolaze,
brišu snove i svoje želje nameću, zaboravljaju
na zagrljaje.*

Na zagrljaje sa bližnjima.

*Oprosti ako sam pogriješila i nekada Te ne
namjerno povrijedila!*

*Slučajnosti se dogode, a moje namjere uvijek
su iskrene i čiste.*

*Jer znam kako je biti povrijeđen od onih koje
voliš.*

*Tada se u tvoje halje skrijem i molim da me
ugriješ sa njima.*

Tamo sam i sad.

Na Tvojim rukama.

Zagrli me osmijehom i cjelovom me ogrni.

Ispred Tebe stojim.

Gledam.

*Majko utjehe i strpljivosti, svojom ljubavlju,
zagrli me*

kada sam u nemoći.

Tvoje dijete Te moli.

Karmen Han

ZABORAVLJAM TKO SI

Ne ljuti se.

Tebi još ne mogu napisati pjesmu.

Ne znam još tko si

i zašto me vodiš

i onda kad mislim da mogu sama.

Bojim se da ćeš otići

kada te budem najviše trebala.

Oprosti!

Zaboravim uvijek

da nisi čovjek!

Zaboravljam tko si.

Suzana Ružman

TO JE MOJ SPASITELJ

To je moj spasitelj

U pustinji što postaje sve veća,

suši se opire jedan zeleni list.

I stvori od pijeska mirisne latice cvijeća,

to je moj Spasitelj, to je moj Isus Krist!

Pred olujnim morem što sve dublje biva,

uzmiče lađa k'o ispred diva zlog.

Od valova učini splav što kopnu pliva,

to je moj Spasitelj, to je moj dobri Bog!

U ovom svijetu što sve pred sobom melje

ćutim se često ostavljen od svih...

Usliši Bože moje molitve i želje,

od dugih lutanja, spasi me, baš Ti!

Moje je srce medalja s dvije strane.

Na jednoj sjaji Tvoj presveti lik,

A drugu stranu tište sve moje mane...

I na nju Bože, što prije zasvijetli!!!

Mira Kovač

ŠTO BI OD MENE BILO DA TEBE NIJE BILO

*"Što bi od mene bilo, Bože, da me Ti nisi pronašao, u vrevi svijeta, u džungli života,
u kaosu nutarnjih previranja, tjeskoba, očaja krivih odluka?*

*Što bi od mene bilo, Oče, da me "imenom nisi zazvao, da nisam Tvoja" (Iz 43, 1)
u stepama samoljublja, savanama ponosa, svjetovnih izazova, častohleplja, slave?*

*Što bi od mene bilo, Ljubavi, da me Ti nisi zagrljajem svojim umirio,
uspokojio kovitlace koji razdirahu moju svijest, moju savjest, moju dušu?*

*Da nisi ublažio valove bijesa koji su me preplavljivali, krivnju i samosažaljenje
kojima sam se često prepuštala da me nasuču na obalu poput plime i ostave u lokvi grižnje savjesti?*

Da mi nisi oči srca otvorio da vidim samo ono što je važno - Tebe?

Gdje bih ja sada bila da me Ti nisi doveo k Sebi?

Negdje, da, možda na vrhu svijeta, a možda i na dnu...

Možda u morima šampanjca, a možda i u blatu...

Možda u zlatnim kadama, a možda i u bljuzgi nasred ceste...

Nije li to zapravo sve isto, bez Tebe?

I zlato, i srebro, i sjaj...i blato, i bljuzga, i kal...

*Možda sam mogla biti svačija, ne štedjeti svoje tijelo, možda sam mogla biti ničija,
škrto čuvajući sebe od života, možda sam mogla i ne biti...*

Ti znaš, Bože, zašto si baš mene izabrao.

*Ja ne znam, zaista, "moji su dani kao sijeno, cvatem k'o cvijetak na njivi; jedva me dotakne vjetar,
i već me nema, ne pamti me više ni mjesto moje" (Ps 103).*

*Osjećam Te u sebi, Ti si dio mene, kao što sam ja dio Tebe. I kad god osjetim da se udaljujem
bivam vraćena natrag suzama kajanja i snagom Tvojeg oprostata. Ja ne mogu bez Tebe.*

Ja ne znam bez Tebe.

Ja nisam bez Tebe.

*Ponekad razmišljam o svim ljudima koji Te ne poznaju, koji negiraju Tvoje postojanje,
koji Te ne čuju, koji Te ne vide, u sebi. Bude mi žao jer ja svoju puninu nikada ne bih mijenjala za "tu"
prazninu.*

Reći će neki da nisu prazni. Nije ni noć svjesna svoje crnine, zar ne?

*Što bi od mene bilo, Oče moj, da me Tvoja ruka ne usmjerava pravcem kojim želiš da idem?
Da moram sama odlučivati o svemu i nemati se ni na koga osloniti? Nemati tebe za jedini
oslonac koji mi je potreban?*

Ja pitam, Ti odgovoriš.

Vrlo je, zapravo, jednostavno.

Samo ljudi kompliciraju.

"Samo se srcem dobro vidi i dobro čuje".

*A ja se uzdam u Tvoje srce. I predajem Ti svoje. Pa tako ta dva srca, moje u Tvome,
komuniciraju.*

*Spojeni nevidljivom niti, ali jačom od svake spone, naša su srca jedno. Ja sam svoje poklonila
Tebi.*

Pa Ti radi sa mnom po Svojoj volji.

*Što bi od mene bilo, Ljubljeni, da su moje uši ostale gluhe na Tvoj poziv, da sam sebi rekla da
umišljam*

*i da je svijet važniji od Tebe? Da su blaga svijeta u stanju zadovoljiti moju glad za ljubavlju,
da mi svijet može dati mir? Gdje bih ja sada bila, Oče?*

Čula sam Te, čula, možda nisam odmah pošla, možda sam Ti htjela dokazati da si u krivu.

*Da, znam, suludo je to, ali kad si mlad, misliš da si najpametniji. Da se i Ti, Bože, možeš
preračunati.*

*Ali, evo, svaka Ti je bila na mjestu. Ja sam naučila na teži način, ali opet, ništa me dotaklo
zapravo i nije:*

"...preko vode sam prelazila, bio si sa mnom;

i preko rijeke, nije me preplavila.

Prolazila sam kroz vatru, nisam izgorjela,

plamen me opalio nije..."

(Iz 43, 2)

Zašto?

"Jer dragocjena sam u Tvojim očima, vrijedna sam i Ti me ljubiš" (Iz 43, 4)

*Nikada Bože iz Tvog srca ne mogu izići. Nikada se od Tebe odijeliti. Kad sam daleko, ne
postojim.*

Venem, sahnem, umirem. Ti si moj Izvor.

Moja voda.

Moj zdenac.

Moj život.

Ja sam bez Tebe samo prazno tijelo, prah, pepeo.

Nikada bez Tebe, nikada od Tebe...srce sam Ti predala i dušu svoju...

*"Ne zbog toga tko sam ja,
već zbog toga što si Ti učinio,
ne zbog mojih djela,
već zbog toga tko si Ti..."*

Maja Vidaković

PJESNIČKA KUŽINA (1)

IMA LI "ŠOLDI" OD POEZIJE? KRATKO O KNJIGAMA

Pjesnici su čuđenje u svijetu, kako kaže Antun Branko Šimić. U današnje doba poezija ima novi oblik, ali kod nas inače pisana riječ se ne poštuje neki idu toliko daleko da je vrijeđaju. ONI KOJI JE VRIJEĐAJU smatraju da pisci leže na parama. Ako je u pitanju STEPHEN KING on ima para, ali naši pisci nemaju toliko zapravo uopće nemaju.

Što se tiče nas Hrvata mi nismo baš čitateljska nacija to govore brojne statistike, ali sto je tu je. Pjesnici inače su emotivna bića njih sve pogada od ratova gladi pa do ljubavi i pića(ja preferiram viski)ali naravno Hrvati to ne razumiju(ne svi).

Što se tiče izdavanje same knjige to je jedna vrsta rađanja, zato žene ja vam se divim. Nekada kad se problemi naredaju, od šoka se treba napiti ko' majka. Kada se knjiga napokon rodi nakon što je urednik pregleda, lektorira se, i plati te izdavača za tiskanje, jeftinije bi te prošli da ste kupili stojadina ili fiću, odredi cijena vaše knjige, razgovara se o promociji iste. Postoje (zar opet) problemi, a to koliko će ljudi doći na vašu promociju, lako je kada vam dođe pola sela, al' nije to.

Jer pola sela nije došlo radi toga da vam pročita knjigu, nego ako ima hrane i pića da se lijepo kako mi dalmatinci kažemo "naiđu".

Nakon što je takozvana fešta završila, treba zbrojiti koliko ste novaca zaradili od prodaje. Ispada da nije to svota za kupnju Mercedesa, al' isto ste zadovoljno s nekoliko stotina kuna za koju Mamić potroši za par sekundi i drekne "ajmoooooooooo", a vaši hejteri misle da sada imate svotu novaca kao Dan Bilzerian i s njime na jahti ispijate viski. Međutim, pisanje je jedna strast koju je nemoguće ostaviti, bez obzira što je okruženje takvo što je kod puka 91'. a u saboru 41'. i mediji pišu o starleti koja nije mogla obući haljinu pa su joj grudi(umjetne) ispale, radite svim srcem, i družite se s pozitivnim ljudima punim energije.

I zapamtite uvijek jednu pjesmu od Mladena Grdovića: "Nije u šoldima sve".

Luka Foro

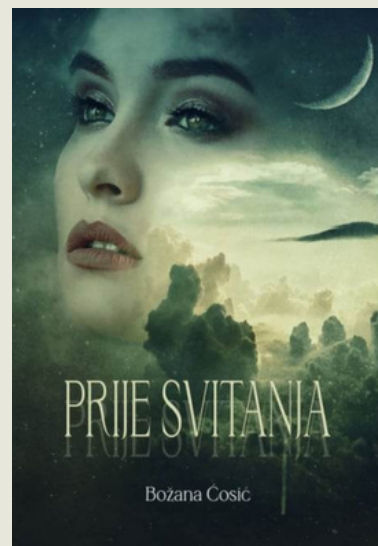
TOP 10 DOMAĆIH KNJIGA
PO IZBORU ČITATELJA

Kristina Koren Kudelić
Srela sam te

Kristina Koren Kudelić
Prije nego svane

Božana Ćosić
Prije svitanja

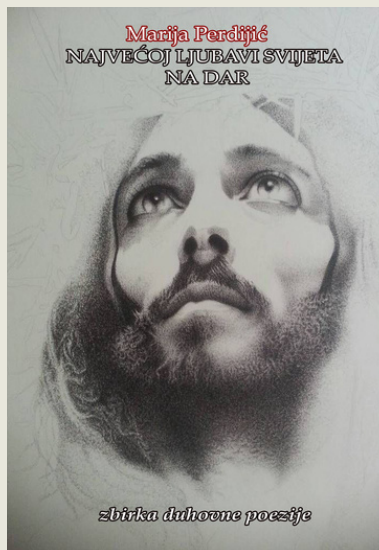

Saša Jakšić
Napokon zajedno

J. J. Laljek
Mjesto spokoja

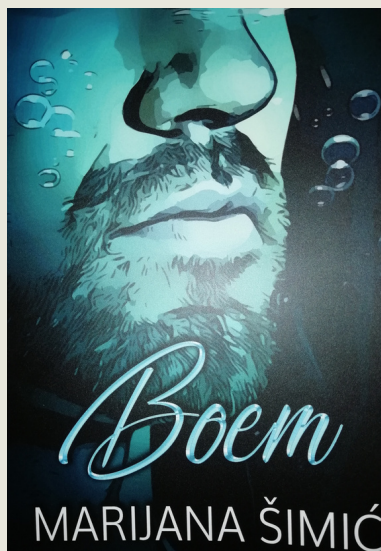
TOP 10 DOMAĆIH KNJIGA
PO IZBORU ČITATELJA

Marija Perdić
Najvećoj ljubavi svijeta na dar

Kristina Koren Kudelić
Gabriellina tajna

Marijana Šimić
Boem

Božana Ćosić
Meta

Karolina Obradović
Nebo iznad neba

1. Danijela Ćuk, Pozitivom do života
2. Elis Konović, Stari dvori
3. Elis Konović, Na podlozi od punog mjeseca
4. Irena Matijević, Ruke
5. Kristina Koren Kudelić, Škrinjica mudrosti
6. Kristina Koren kudelić, Adamova kći
7. Katarina Carek, Dora
8. Lilian Meadows, Idila
9. Mario Šuprna, Kap
10. Marija Perdijić, Ljubav u zagrljaju tišine
11. Marijana Petrović Mikulić, Duhopolis – jedan korak do neba
12. Mihajla Marčetić, Putnik
13. Nedjeljka Lupis, Daj mi tata ruku
14. Nikola Marinković, La verdad verdadera
15. Petar Šitum, Dobra voda
16. Snježana farkaš, Ptica
17. Vesna Žagar Radovanić, Jedna velika hrvatska obitelj
18. Dragica Mihaljević Nikolić, Pronađi se u pjesmi
19. Ivan Jukić, Predgrađa tišine
20. Julija Kadić, Sve o nama
21. Mladen Vojtkulak, zbirka poezije

Sva naša izdanja možete naći na web stranici:

<https://diligo-liber.hr/>

KONTAKT:

Izdavačka kuća:

DILIGO LIBER j.d.o.o.

Vladimira Ruždjaka 21/7

10000 Zagreb

+385 95 5365 423

e-mail: info@diligo-liber.hr

Facebook:

<https://www.facebook.com/diligo.liber.73>

<https://www.facebook.com/diligo.liber/>

Instagram:

<https://www.instagram.com/diligo.liber/>

web:

www.diligo-liber.hr

diligo-liber